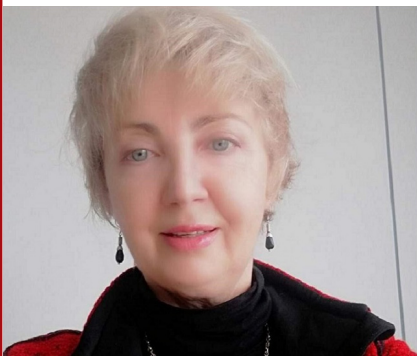

Români în Andalucía

Publicație pentru românii din Andalucía și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul III, Nr. 27, Decembrie 2023

Sărbătorile de iarnă - tradiție și inovație

O cunoaștere a tradițiilor de Crăciun pe bătrânul continent nu este numai o problemă de antropologie culturală, de istorie a religiei, ci mai ales un excurs instructiv în istoria popoarelor și civilizațiilor, o trecere în revistă a folclorului și culturii vechi, din care Creștinismul și-a tras rădăcinile la începuturile sale.

Modul cum se prezintă astăzi sărbătorile de Crăciun este de fapt rezultatul unei evoluții creatoare a unui mănunchi de tradiții, celebrate la începutul iernii încă din perioada păgână. Acele festivaluri și ritualuri precreștine au supraviețuit în timp, îmbrăcând o semnificație religioasă.

Tanța Tănăsescu, pag. 2

SPANIA

sursă de inspirație pentru scriitorii români

Oricâte condeie strălucite au pictat pe hârtie un tablou pastelat al Spaniei interbelice, nici unul dintre acestea nu îl vor întrece pe inspiratul M. Ralea, al cărui talent de scriitor îl plasează între cei mai sinceri și onești traducători ai realității crude, văzută de el pe meleagurile hispanice.

Iată un fragment din descrierea Madridului:

„ Numărul de forță pe care viața madrilenă îl oferă străinului călător e, firește, luptele de tauri. E un reziduu de viață crudă... ”
Dan Toma DULCIU, pag.7-8

Ionuț Țene

pag. 4

La mulți ani România, oriunde ai fi!

Întotdeauna de Ziua Națională a României mă cuprinde o bucurie exterioară și o emoție lăuntrică! În această zi, de 1 Decembrie sufletul meu vibrează și întinereste. Ziua Națională precede Anul Nou, moment de bucurie și bilanț pentru Românii din țară și din Diaspora.

Mă simt contemporan cu toți românii care au fost, cu cei ce sunt și cei care vor veni după noi. Mereu am perceput poporul român, ca suma tuturor, adică a înaintașilor, a celor prezenți și a celor ce vor veni după noi, desigur unii cu ajutorul Domnului vor fi nepoții mei de la cei trei copii pe care mi i-a hărăzit viața. Românii sunt acasă astăzi și dincolo de granițele statului român. Diaspora este acasă acum pentru 6 milioane de români.

Actul de la 1 Decembrie 1918 nu se putea face fără eroismul, suferința și inteligența înaintașilor noștri, care de la Mihai Viteazul până la sfârșitul primului război mondial, au avut un proiect de țară: unirea tuturor românilor într-o singură țară "dodoloață", cum spunea poetul Lucian Blaga.

editorial

Sărbătorile de iarnă - tradiție și inovație

O cunoaștere a tradițiilor de Crăciun pe bătrânul continent nu este numai o problemă de antropologie culturală, de istorie a religiei, ci mai ales un excurs instructiv în istoria popoarelor și civilizațiilor, o trecere în revistă a folclorului și culturii vechi, din care Creștinismul și-a tras rădăcinile la începuturile sale.

Modul cum se prezintă astăzi sărbătorile de Crăciun este de fapt rezultatul unei evoluții creatoare a unui mănunchi de tradiții, celebrate la începutul iernii încă din perioada păgână. Acele festivaluri și ritualuri precreștine au supraviețuit în timp, îmbrăcând o semnificație religioasă.

Multe obiceiuri practicate de Crăciun provin de asemenea și din sărbătoarea romană a "Anului Nou", în special aceea numită Calende. Sofistul grec Libanilus descrie astfel sărbătorile numite Calende: "Dorința de a cheltui preocupă pe toți. Cel care, de-a lungul întregului an, i-a plăcut să-și salveze și să-și strângă banii, devine brusc extravagant. Cel care, odinioară, era un om normal și prefera să trăiască modest, acum, la această sărbătoare se bucură în mod egoist, atât cât îi vor permite mijloacele lui... Dar oamenii nu sunt numai generoși față de ei înșiși, ci și față de semenii lor. Un șuvoi de daruri se revarsă pe toate părțile."

În vremea Calendelor casele erau adesea acoperite cu verdeață, fapt care, probabil, stă la originea pomului de Crăciun, întâlnit mai întâi în Germania, la începutul secolului al XVII-lea.

Solstițiul de iarnă a fost celebrat înainte de era creștină, astfel romanii sărbătoreau Saturnaliile între 17 și 24 decembrie. Ei celebrau și "nașterea soarelui neînvins" (sol invictus) la solstițiul de iarnă (câtre 21 decembrie), când durata zilei

începe să se mărească, un cult preluat de la persani, care-l adorau pe "Mithra", zeul soarelui.

În Occident, în anul 354, Liberiu, Papa de la Roma, fixează sărbătoarea nașterii lui Iisus pe 25 decembrie, fără însă a stabili vreo dată exactă a nașterii acestuia, și stabilește modul celebrării începutului creștinismului, asimilând sărbătorile populare și păgâne deja existente cu ocazia solstițiului de iarnă.

Data însăși, deși coincide sau nu cu ziua reală a nașterii Domnului, în mod sigur a fost aleasă de biserică pentru a înlocui festivalul păgân care marca întoarcerea soarelui în timpul solstițiului de iarnă.

Având în vedere că sărbătoarea Crăciunului și Calende au fost celebrate aproape în același timp, manifestările specifice sărbătorii romane au început să se suprapună peste cele de Crăciun. De-a lungul timpului, o varietate de superstiții din multe culturi și-au lăsat amprenta în manifestările de Crăciun.

Originea diverselor sărbători practicate de Crăciun trebuie căutată în numeroasele tradiții cu caracter popular, care începeau în noiembrie, când se termina strângerea recoltelor și continuau până la Anul Nou.

Pentru români, Crăciunul este una dintre cele mai importante sărbători, în care se îmbină fastul pregătirilor pentru masa de Crăciun cu slujba de la biserică, dedicată Nașterii Mântuitorului.

Colindele de iarnă sunt texte ritualice cântate și închinare Crăciunului și Anului Nou. La noi, originea lor se pierde în vechimea istoriei poporului român. Evocând momentul când, la nașterea lui Iisus, s-a ivit pe cer steaua care i-a călăuzit pe cei trei regi magi la locul nașterii,

copiii - câte trei, asemenea celor trei magi - merg din casă în casă, cântând colindul "Steaua sus răsare...", purtând cu ei o stea.

Ajunul Crăciunului începe cu colindul "Bună dimineața la Moș Ajun!", casele frumos împodobite își primesc colindătorii. Aceștia sunt răsplățiți de gazde cu fructe, covrigi, dulciuri și chiar bani. Unele cântece de colindat au fost create de compozitori de muzică cultă, cum ar fi: "Iată vin colindătorii" de Tiberiu Brediceanu, "O, ce veste minunată" de D.G. Kiriac, "Domnuț și Domn în cer" de Gheorghe Cucu.

Împodobirea bradului de Crăciun pentru seara de 24 decembrie, când în timpul nopții vine Moș Crăciun cu daruri, întregeste tradițiile sărbătorilor de iarnă.

**Sărbători fericite, tuturor!
Să aveți în suflet și în casă pace și bucurie!**

**Tanța Tănăsescu,
Revista Muzeul Presei Românești**

DEPARTAMENTUL PENTRU
ROMÂNII DE PRETUTINDENI

*Cu ocazia Sfințelor Sărbători de iarnă,
vă transmitem cele mai călduroase gânduri și urări!*

*Aceste zile binecuvântate
să vă găsească alături de cei dragi
și să aducă în casele dumneavoastră
momente de bucurie!*

*Vă doresc un Crăciun fericit
și un An Nou plin de bucurii și reușite!*

*Să ne revedem cu mai multă putere de muncă
pentru românii de acasă și de pretutindeni!*

*Gheorghe - Florin Cărciu
Secretar de Stat*

Frați de grai, frați de trai

Români în Andalucia

Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar.

Editor: Asociação Socio-Cultural Romanati
Redacția: Centro Cultural La Tierra Tracia
Calle Geranio 28, El Ejido, Almería 04700, Spania
Email: asociacionromanati@gmail.com
www.romaniinandalucia.com;
facebook.com/romaniinandalucia
Tel/WhatsApp: +34 641 847 842

Redactor Șef: Mircea G. Florescu
Redactor Șef Adjunct: Cristian Ghica
Redactori: Andra Fomea, Maria Mazilu, Loredana Dragă, Titi Sultan, Laura Cătălina Dragomir, Sorin Bălășcău
Colaboratori: Camelia Potârniche, Șerban Cionoff, Ionuț Țene, Valeru Ciurea, Nicolae Coande, Cristian Segărceanu, Andreea Constantinescu, Tanța Tănăsescu, Gelu Sabău
Machetare grafică: Dorina Florescu

DEPARTAMENTUL PENTRU
ROMÂNII DE PRETUTINDENI

Acest proiect este realizat cu sprijinul
Departamentului pentru Românii de Pretutindeni

Conținutul acestei publicații nu reprezintă poziția oficială a Departamentului pentru Românii de Pretutindeni.

Publicație apărută cu susținerea
Uniunii Ziarștilor Profesioniști din România

**Preacucernici și precuvioși părinți,
Precuvioase maici,
Iubiți credincioși,**

Încă din momentul izgonirii lui Adam din rai, prin promisiunea făcută de Domnul de a izbăvi neamul omenesc, oamenii, în marea lor majoritate, în diferite feluri, simțind consecințele îndepărtării de Dumnezeu, așteptau venirea Izbăvitorului, Îl căutau, Îl doreau și Îl chemau cu multă nădejde. Maleahi certifică acest lucru prin prorocia pe care a făcut-o despre venirea Mântuitorului: „Iată, Eu trimit pe îngerul Meu și va găti calea înaintea feței Mele și va veni îndată în templul Său Domnul pe Care Îl căutați și Îngerul legământului pe Care voi Îl doriți. Iată, vine!, zice Domnul Savaot”.

La plinirea vremii, cum spune Sfântul Apostol Pavel, „Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ... ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea”. Odată cu venirea Sa în lume, Hristos Domnul, deși după Învierea Sa din morți S-a înălțat cu trupul la ceruri, a rămas în lume și continuă să lucreze în lume. El lucrează în toți oamenii, în toți cei împovărați cu multe și păcate care Îl caută, Îl doresc și Îl cheamă cu inimă smerită și cu cuget curat. El își face locaș în inimile tuturor acelor care sunt dispuși să-L primească, venind îndată și făcând din acestea temple ale Sale, cum l-am auzit pe prorocul Maleahi spunând mai sus și cum frumos glăsuiește și colindul românesc:

„Vino Iisuse în inima mea/ Ca într-o iesle săracă/ Și încălzește-o cu dragostea Ta/ Templu curat să se facă”.

Ieslea noastră este sărăcăcioasă, dar o putem îmbogăți prin primirea în ea a lui Hristos, Cel care vine neconținut, dorind să ne îmbogățească. Însă Hristos nu vine de unul singur, ci aduce cu El pe semenul nostru, pe aproapele nostru, al cărui chip L-a luat asupra Sa. Sfântul Simeon Noul Teolog spune: „Domnul a primit să ia asupra Sa chipul fiecăruia om lipsit și să Se unească pe Sine cu fiecare, ca fiecare, văzând pe fratele său ca pe Dumnezeu,

să-l primească și să-l socotească pe Acela – ca pe Hristos – și să deșerte avutul său spre slujirea lui, precum Hristos și-a vărsat sângele Său pentru mântuirea noastră”. Simțind și gândind la fel, Sfântul Sofronie de la Maldon spunea că fratele nostru este viața noastră.

Dragi credincioși,

Vom intra în viață și ne vom bucura de aceasta doar atunci când vom înțelege și vom pune în practică aceste cuvinte ale Sfântului Simeon și ale Sfântului Sofronie. În ziua de azi sunt foarte mulți oameni nevoiași și singuri. Deși trăim cei mai mulți în mari metropole, foarte aglomerate și foarte agitate, singurătatea este o boală de care suferă foarte mulți oameni. Putem vorbi chiar de o pandemie de singurătate. Bătrânii noștri sunt singuri, își trăiesc bătrânețile gândindu-se, zi de zi, la copiii și la nepoții lor; părinții, din cauza grijilor multe se însingurează unul de altul, copiii se simt singuri și caută comuniunea celor din jur, dar cum nu o găsesc, se adâncesc tot mai mult cu ochii și mințile în diferitele rețele de socializare sau jocuri pe calculator, devenind dependenți de ele. Chiar și Domnul Hristos simte singurătatea părăsirii de către oameni. Vine mereu, continuu, și nici măcar nu mai este luat în seamă. Dar nu-L luăm în seamă nu pentru că nu L-am vedea. El este aici, cu noi, în toate zilele, până la sfârșitul veacurilor.

Îl vedem, îl auzim, dar, din păcate, nu vrem să-L mai recunoaștem. Parcă ne incomodează prezența Lui. În preajma Crăciunului suntem bombardati cu numeroase reclame care ne vorbesc despre „magia Crăciunului”, despre cadouri, despre orice altceva, dar nu despre venirea în lume a pruncului Hristos și nu despre darul dăruit de El lumii întregi.

Nu-l mai recunoaștem pe Hristos pentru că, pe drept vorbind, nu ne mai recunoaștem unul pe altul. Ba chiar am ajuns până acolo încât să nu ne mai recunoaștem noi pe noi înșine. Nu mai știm cine suntem, pentru ce suntem și pentru ce trăim. Și toate acestea pentru că lumea nu mai merge pe cale. Calea este Hristos care se identifică cu aproapele nostru. Avva Ioan cel Scund spunea: „Nu se

poate zidi o casă de sus în jos, ci de la temelie către acoperiș. (...) Temelia este aproapele, pe care trebuie să-l câștig și să- i fiu de folos mai întâi. De el atârnă toate poruncile lui Hristos”, iar părintele Teofil Părăian spunea: „Principiul creștin ar fi să te gândești nu la ce poate face omul pentru tine ci la ce poți face tu pentru el”.

Se pare că ne-am îndepărtat destul de mult de principiul creștin din cauza egoismului în care trăim, a lipsei de răbdare, a neascultării, a dorinței de a ne atinge scopurile, uneori chiar călcând peste cadavre, cum vedem că se întâmplă în zilele noastre aproape de granițele României, și nu numai, dar și din cauza inversării valorilor. Crăciunul nu este magic, cum se dorește să credem, nu e urmă de magie în faptul că Fiul lui Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos, S-a născut din Fecioara Maria. Crăciunul este sfânt, iar pentru aceia care cred aceasta și își pun multă nădejde în Cel care S-a născut în peștera sărăcăcioasă din Bethleem, pentru acei care trăiesc minunea nașterii lui Hristos, Crăciunul este și sfințitor și mântuitor.

Dragii mei,

Fiódor Miháilovich Dostoievski scria: „Dragostea pentru omenire este cu totul de neimaginat, de neînțeles, este imposibilă, dacă nu este însoțită de credința în sufletul omenesc. Iar cei care, după ce i-au răpit omului credința în nemurirea sa, vor s-o înlocuiască, drept scop suprem al vieții, cu dragostea față de omenire, aceștia, zic eu, atentează la propria lor persoană, căci în locul dragostei pentru omenire, sădesc în inima celui care și-a pierdut credința doar germenul urii pentru omenire”.

Cât de adevărate și cât de actuale sunt aceste cuvinte ale marelui scriitor. Aceasta a fost încă din momentul răzvrătirii vrăjmașului principală sa lucrare: de a-L da la o parte, de a-L eclipsa pe Dumnezeu, de a spulbera iubirea de aproapele și de Dumnezeu, și de a semăna ura și războiul dintre oameni, de a aduce dezbinare.

Soluția pentru ieșirea din această criză duhovnicească, umanitară și identitară, pentru că o parte ne-am pierdut chiar și identitatea – și nu mă refer la identitatea de români sau

† TIMOTEI

Prin harul lui Dumnezeu, Episcop al Spaniei și Portugaliei

**Cuvânt pastoral la Nașterea Domnului
2023**

Către tot clerul, cinul monahal și dreptcredinciosul popor din Episcopia Ortodoxă Română a Spaniei și Portugaliei,

Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, iar din parte-mi arhieresti binecuvântări!

„Vino, Doamne Iisuse!”

spanioli, ori portughezi, ci la identitatea noastră spirituală, de fii ai lui Dumnezeu – este venirea noastră în fire, redescoperirea aproapelui în dragostea cu care ne învăluie Hristos, iar odată cu acestea, recunoașterea lui Dumnezeu ca Tată ceresc al nostru.

Cât de mare, iubiți credincioși, este durerea unui părinte care își vede copilul rătăcind pe cărările pierzătoare ale acestui neam desfrânat și păcătos, a unui tânăr care nu mai calcă pragul casei și cu atât mai puțin al casei Tatălui ceresc? Nu cred că se poate măsura această durere. Nici durerea pe care o simte Domnul nu se poate măsura, pe cât de nemăsurabilă este iubirea lui Dumnezeu pentru omenire. Paradoxal este faptul că durerea și iubirea se întrepătrund.

Sfântul Cuvios Paisie Aghioritul spunea: *„Înlăuntrul durerii, se ascunde mai multă dragoste decât în dragostea firească. Căci, dacă suferi pentru celălalt, îl iubești puțin mai mult. Dragostea cu durere înseamnă să strângi în brațe pe un frate de al tău care are demon, iar demonul să plece. Fiindcă dragostea care îmbrățișează, dragostea duhovnicească cu durere, dăruiește făpturilor lui Dumnezeu mângâiere dumnezeiască, îi înecă pe demoni, slobozește suflete și vindecă răni cu balsamul dragostei lui Hristos pe care îl varsă”.*

Dragi credincioși,

Omenirea este cuprinsă de demoni, iar Domnul a luat chip de rob și îmbrățișează cu iubire nemărginită pe tot omul care vine în lume pentru ca demonul să plece. Aceasta nu este nicidecum magie, ci este lucrare de mântuire izvorâtă din durere și iubire. Această

lucrare a lui Hristos suntem chemați să o facem să fie și a noastră, după măsura fiecăruia, nu ca mântuitori, pentru că singurul Mântuitor este Hristos, ci ca arătători și mărturisitori ai Cuvântului întrupat.

Voi încheia cuvântul meu pastoral cu rugăciunea pe care preotul o spune la Sfânta Liturghie, înainte de momentul împărțirii, o rugăciune pe care ar fi potrivit să o spunem mereu, nu numai în biserică, ci și în casele noastre. *„Ia aminte, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, din sfântul Tău locaș, și de pe tronul slavei împărăției Tale și vino ca să ne sfințești”*, iar pentru că fizic nu vă pot colinda pe toți, vă colind acum, prin intermediul acestei scrisori pastorale cu un colind scris de Vasile Voiculescu.

În coliba întunecoasă
Din carne și os lucrată
A intrat Hristos deodată,
Nu făclie ce se stinge,
Nu icoană ce se frânge,
Ci El Însuși, trup și sânge
Preschimbă pentru făptură
Într-o scumpă picătură,
Dulcea Cuminecatură.

Coliba cum L-a primit
S-a făcut cer strălucit,
Cu bolta de mărgărit, și pe ea soare și stele
Cu luceferi printre ele.

În mijloc tron luminos
Și pe el Domnul Hristos
Care mult se bucura
Duhul Sfânt Se alătura
Și acolo rămânea
Și acum și pururea.

Și noi, Doamne, ne-am sculat
Colibele am curățat,
Uși, ferestre, toate-s noi.
Doamne, intră și la noi!

Trup, tu dormi, Domnul te paște!
Suflete, scoli și cunoaște
Luminos Prunc că Se naște
În pesteră inimii, în palatul Treimii.

Dară Pruncul cine mi-I?
Mi-e Hristosul Dumnezeu
Coborât în pieptul meu.
Maica Sfântă-n brațe-L ține,
Duhul Sfânt cu drag L-alină, Î
ngeri cu raze se-nchină.

Nu dorm, trupul meu îmi spune,
Ci-nclăștat de grea minune
Stau în mută rugăciune
Să mai mișc nu se cuvina,
Căci cu harul care vine,
Raiul tot se află-n mine.

Vă doresc tuturor un Praznic luminos,
un An Nou binecuvântat, mântuire, multă
sănătate, iar Harul Domnului nostru Iisus
Hristos să fie cu voi cu toți! Amin!

La mulți ani!

Al vostru către Hristos Domnul rugător,
† **Episcopul Timotei**

**Praznicul Nașterii Domnului nostru Iisus
Hristos, Madrid, 2023**

La mulți ani România, oriunde ai fi!

Întotdeauna de Ziua Națională a României mă cuprinde o bucurie exterioară și o emoție lăuntrică! În această zi, de 1 Decembrie sufletul meu vibrează și întinerește. Ziua Națională precede Anul Nou, moment de bucurie și bilanț pentru Românii din țară și din Diaspora.

Mă simt contemporan cu toți românii care au fost, cu cei ce sunt și cei care vor veni după noi. Mereu am perceput poporul român, ca suma tuturor, adică a înaintașilor, a celor prezenți și a celor ce vor veni după noi, desigur unii cu ajutorul Domnului vor fi nepoții mei de la cei trei copii pe care mi i-a hărăzit viața. Românii sunt acasă astăzi și dincolo de granițele statului român. Diaspora este acasă acum pentru 6 milioane de români.

Actul de la 1 Decembrie 1918 nu se putea face fără eroismul, suferința și inteligența înaintașilor noștri, care de la Mihai Viteazul până la sfârșitul primului război mondial, au avut un proiect de țară: unirea tuturor românilor într-o singură țară *“dodoloață”*, cum spunea poetul Lucian Blaga.

Această țară am moștenit-o azi, dar cu granițele frânge, că așa au vrut marile puteri la un moment dat printr-un pact semnat de

dictatori săngeroși în august 1939, care și azi, din păcate, funcționează rupând Basarabia de patria mama, România.

Am moștenit o țară pe care o iubim și, în ciuda criticilor, e una dintre economiile cele mai dinamice din UE, conform statisticilor internaționale. Dar azi, țara noastră în contextual european nu mai este România doar în granițele statale, ci mult mai întinsă, dacă luăm ad litteram expresia lui Nichita Stănescu **“patria noastră este oriunde se vorbește limba română”**.

În acest cadru lingvistic și cultural, România este atât statul nostru în frontierele recunoscute internațional, dar și în comunitățile istorice de români din jurul granițelor țării noastre, dar și în Diaspora, pe tot cuprinsul Europei, unde trăiesc peste 6 milioane de români. Nu întâmplător, 1 Decembrie – Ziua Națională a României este după sărbătoarea Sfântului Andrei, apostolul care a încreștinat poporul nostru și este ocrotitorul României. Astfel, 30 noiembrie a devenit Ziua Națională religioasă a poporului român, care împlinește sărbătoarea noastră națională. Azi îi vedem pe românii noștri din Diaspora cum sărbătoresc pe stadioane, în lăcașuri de cult și

în săli închiriate, cu ajutorul bisericii ortodoxe, în mii de evenimente culturale, spirituale, populare și patriotice: Ziua Națională a României. Am călătorit în Diaspora și am văzut dragostea cu care românii de acolo își păstrează limba, cultura și credința românească.

Se înființează acolo permanent centre culturale, școli și biblioteci românești și se construiesc biserici. Se naște și renaște o nouă și, în același timp, o veșnică și unică țară cu numele România, din nou acasă și în Diaspora. Vă spun sincer că eu în comunitățile românești din Diaspora mă simt ca acasă, datorită dragostei cu care sunt înconjurat de români. Dragii noștri compatrioți din Diaspora au construit în străinătate o Românie mai mica.

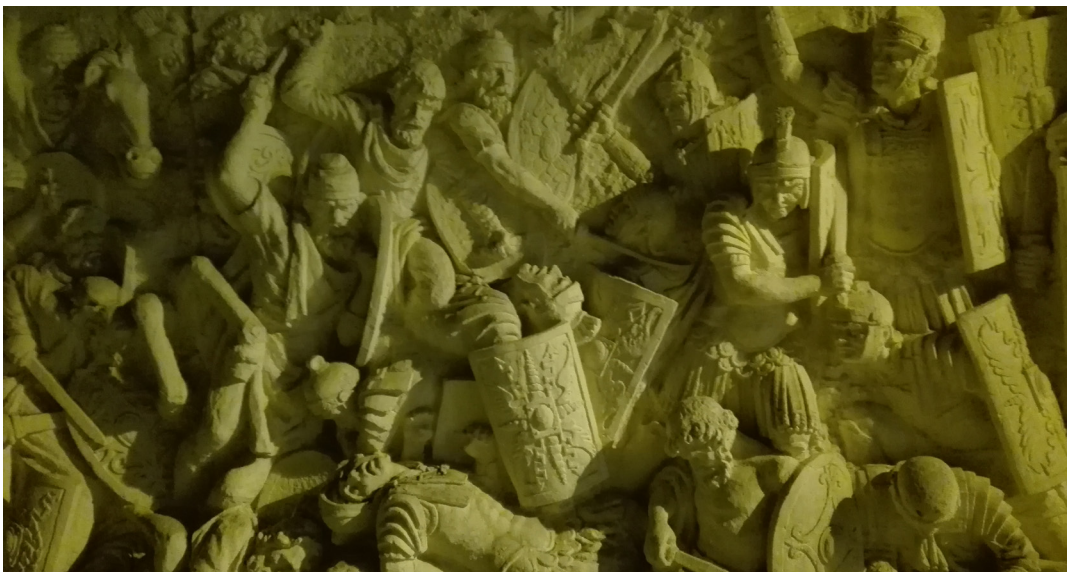
De aceea azi, în debut de An Nou, cu bucurie, emoție și lacrimi pe obraji, le urez tuturor românilor de pretutindeni, cu gândul la Mihai Eminescu și “iarba verde de acasă” sau la înaintașii de pe Câmpul lui Horea de la Alba-Iulia, cu recunoștință și dragoste:

La mulți ani România, oriunde ai fi!

Ionuț Jene

ALBA IULIA

A. CALDERÓN de JES S: Cr tico y Analista Cultural

Abriendo el cap tulo de Alba Iulia: Someto a la opini n p blica Rumana y a todos lo que corresponda, que ciudades de la categor a de esta, por ning n motivo debe prevalecer en el olvido, porque ella está marcada con las fechas más gloriosas de la historia de la Nación Rumana. Como aquí relato.

Hay que haciéndose a la idea de plantease la cuestión de Alba Iulia, no como un aspecto informativo más de los que componen el espacio histórico de la Nación Rumana, ya que en esta Ciudad como su Región, convergen una serie de peculiaridades muy especiales que les hace ser única, porque le acompaña una gran historia del pasado y presente .

La llegada de los Romanos a esta Región, demostró lo penoso y dificultoso que para estos fueron conseguir adueñarse de esta tierra, teniendo en cuenta que su mayor enemigo no fue solo las vicisitudes del tiempo y la enograf a del terreno que se ofrecía como un gran inconveniente para ello, si no que fue las resistencias de un enemigo bien pertrechado y correoso, conocedor del terreno donde se desenvolvía, como fueron los tribus de los Dacios, capitaneados por el Rey Decébalo, en cuyo lugar tenían establecido el que posiblemente era el mayor centro Urbano de la Dacia Prerromana, llamado Apulon – Piatra Craivii – muy cercano donde actualmente se encuentra la ciudad de Alba Iulia.

Tras la derrota de los Dacios y con la ocupación de esta Región por parte del emperador Trajano, se ha convertido este lugaren la sede de la Legión XIII Gemina, existiendo restos constructivos que así lo demuestran.

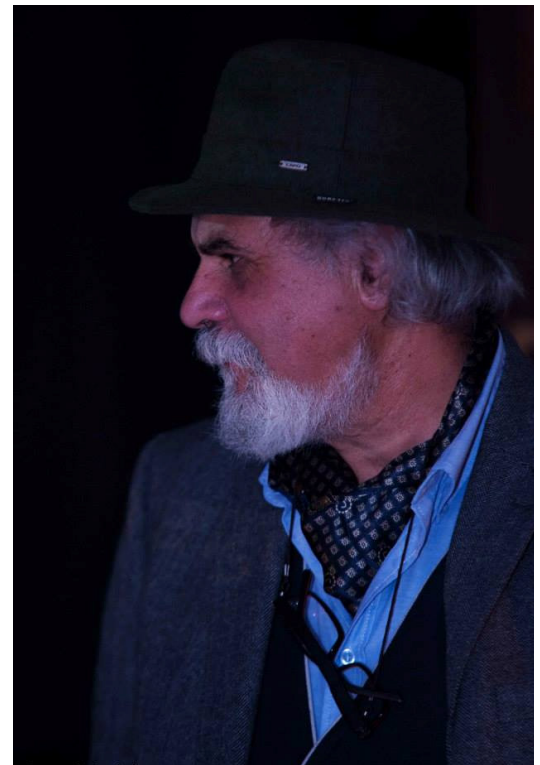
Con el paso del tiempo, llegamos al siglo IX de donde se tiene documentación de que esta ciudad pasó a denominarse Balgrad “La Ciudadela Blanca”. Avanzando un poco más en su historia llegamos hasta el año 1541, cuando

Alba Iulia pas  a ser la capital del principado de Transilvania, y tras la reconquista del Príncipe de Valaquia, Mihai Viteazul, que también hizo lo mismo en el control del territorio de Moldavia, así con este hecho, dio lugar a reunir a los tres principados, en 1599 los cuales a posteriori, servirían como el germen de la unificación histórica de Valaquia, Moldavia y Transilvania. Este hecho se hizo efectivo el 1 Diciembre de 1918.

Fue en Alba Iulia donde se proclamó solemnemente la Nación Rumana. En torno a este acto conmemorativo, todos los años y sobre todo a partir del año 1989 con la ca da del comunismo y la programación de una Rumania libre, parte la idea de querer recuperar la esencia más directa de lo que son los valores de esta Nación. Por ello, se lleva a cabo año tras año, concentraciones masivas y actividades socioculturales que dan cierto protagonismo al pueblo de Alba Iulia para poder demostrar lo que Rumania tiene de importancia como Nación.

En esto también va acompañado que en los últimos años se está procediendo actos de hechos relevantes, por parte de aquellos que no se resina a que esta Nación este cayendo en el máximo instruimos, por los que piensa que no se puede hacer más por salvaguarda los interese comunes que afectan a todos y es aquí donde mayoritariamente un sector de gentes joven e intelectuales los que est n recobrando ese protagonismo de reivindicar que este País no se puede permitir pasar ni un minuto más, en estas lamentables condiciones, que le lleva a las fuerzas Productiva y Culturales a tomar la decisión de busca en la diáspora su forma de supervivencia.

En Alba Iulia aparece como punto más emblemático, su recinto amurallado que además de ser un hecho histórico importante

para esta Ciudad, es el eje dónde hoy en día se desenvuelven mayormente sus actividades culturales y turísticas.

Llevándose a cabo su construcción entre los años 1716-1735 por el entonces Rey Carlos VI de Habsburgo. Dentro del recinto de la misma Ciudadela se encuentran sus dos catedrales: la Católica, construida en el Siglo XII con estilo Gótico y la Ortodoxa, llevada a cabo entre los años 1921 - 1922, inspirada en la Iglesia de T rgovi te. Otro de los elementos de edificios interesantes con los que cuenta este espacio amurallado, está en sus Museos Arqueológicos, donde mayormente se encuentran depositados restos de los yacimientos Romanos muy numerosos en esta ciudad y de su región.

Cercano a este, está el Museo de Historia y Etnográfico, donde el contenido del mismo conserva piezas históricas muy importantes, en frente de éste se encuentra el Museo de la Unión, cuyo pie de entrada y sobre su fachada est n expuestos dos retratos en pintura que representan las figuras de los Reyes Fernando y María, en este espacio fue firmado el protocolo que rige la Unión.

En otro de estos edificios está situada la Biblioteca Batthyaneum, fundada en 1784, contiene cerca de 60.000 volúmenes, algunos como ciertos manuscritos resultan por su antigüedad ser piezas únicas.

En el mismo recinto se encuentra el Palacio Apor, que alberga el Rectorado de la Universidad, que lleva el nombre del 1 de Diciembre de 1918, este Edificio en sí mismo es de gran esplendor arquitectónico, en su fachada principal se pueden apreciar elementos arquitectónicos del gótico colonia de los Austria.

El perímetro exterior del Recinto Amurallado está formado por un diseño de una estrella con cinco puntas que obedece principalmente el deseo de dificultar su invasión, a ello tenemos que añadirle un foso con un perímetro de cerca de 7 kilómetros, todo ello muy bien restaurado que nos da una perfección absoluta de cómo era en su origen,

En las cuatro puertas de acceso al recinto, aún podemos observar su originalidad, junto en la entrada de su parte occidental, se encuentra un Obelisco que conmemora el ajustamiento de los cabecillas de la revuelta que tuvo lugar en Transilvania en los años 1784-1875 a favor de la igualdad de los derechos entre los rumanos y otras etnias de esta región.

La fisonomía actual de esta Ciudad en su parte antigua por su trascendencia histórica,

es comparable con aquellas arquitecturas centro europeas. La parte más nueva lleva consigo el esquema de diseño ligado a los años 70, haciendo sus espacios muy amplios con grandes avenidas y moles de edificios de una considerable altura. Las últimas aportaciones a estos diseños urbanísticos viene de la mano del intento de corregir los espacios más decadentes, tratando de darle un aspecto más moderno, acorde con la realidad que actualmente viven sus habitantes, y es que en esta ciudad se está entendiendo muy bien por parte de sus Autoridades, que trata de mantener la homogeneidad entre lo antiguo y lo moderno resulta muy atractivo para aquellos que la visitan.

Otro de los aspectos destacables, es el esfuerzo que se está haciendo por parte de todos en conservar los espacios limpios y bien cuidados ya que de esta manera resulta muy beneficiario para aquellos que viven y visitan esta ciudad.

La tradición con sus compromisos históricos hace que sea esta ciudad todo un icono de referencia para la Nación Rumana. Ellos son poseedores de unos grandes valores históricos y para conservarlos y difundirlos lo mejor posible, no dudan en ningún momento en llevar a cabo el estar presentes en todo tipo de actos ya sean conmemorativos o no. Posiblemente los más destacados son en los que hacen menc n a la exhibición al encuentro histórico entre Dacios y Romanos, la vistosidad de este espectáculo conmemorativo hace que todo el mundo se vuelque en la contemplación del mismo. No menos importante, es lo que hace menc n en la defensa de su Ciudadela donde grupos de gente ataviados con las vestimentas de la época, hacen valer su compromiso con unos hechos históricos donde esta ciudad tuvo un gran protagonismo.

Es la cultura con todo el significado de

importancia que lleva la misma, la que hace que sea esta Ciudad un buen referente para todos ya que sus espacios destinados para ellos son de una máxima consideración. Si a ello le sumamos todas sus actividades lúdicas que se organizan en torno a ellos, no deja de ser toda una garantía y no sólo porque anualmente, se concentren en esta Ciudad en torno al 1 de Diciembre personas de agrupaciones y asociaciones representativas de la Ciudadanía y del mundo de la Cultura Rumana de dentro y fuera del País, que hacen que esta ciudad se convierta en esos días en un espacio idílico lleno de interesantes acontecimientos Sociales y Culturales donde surgen plenos debates en torno a lo que se ha hecho y se puede hacer en pro de mantener vivo el espíritu de la Nación Rumana. Para ello son las propias Autoridades competentes tanto Nacionales, Regionales como Municipales las que se deben vuelca para que todo esto sea posible.

Por entender que la cultura es uno de los puntos fuertes en el que poder llevar a cabo proyectos que sitúen a esta ciudad en la cúspide de las Ciudades más importantes de Rumania, para ello no escatiman ningún esfuerzo, teniendo como punto de mira entre sus proyectos importantes la poder ser elegida en un futuro Ciudad Cultural de Europa. Razones y actitudes tiene para poderlo conseguir ya que cuenta entre muchas de las cosas que aquí se han mencionado, del tener la disponibilidad de no dejar pasar ninguna oportunidad que se le presente para hacer valer todo lo que de bueno tiene Alba Iulia para la Cultura en el contexto Europeo.

Hay un aspecto importante, dentro de los proyectos culturales llevados a cabo por este municipio que sobresale de los demás y que para todos los que visitan esta ciudad no puede pasar desapercibido, no es otro que el posicionamiento Escultórico que recubren los espacios de las plazas, calles y parques, porque en este sentido, ofrece a sus visitantes todo un recorrido por su historia reciente y pasada, tanto Local. Regional, como Nacional donde personajes ilustres de todos los ámbitos sociales que lucharon por la unificación, est n muy bien representados, formando parte visible de estas creaciones artísticas se encuentra la estatua ecuestre que refleja la imagen del impulso de la creación de la Nación Rumana "Mihai Viteazul" o las que hacen referencia a los pensadores y literatos como, Mihai Eminescu, Lucian Blaga, Liviu Rebreanu, Octavian Goga, Ion Ag rbiceanu, Ioan Alexandru, Adrian P nescu, Nicolae Iorga y tantos y tantos que aquí se sienten representados, por ser esta Ciudad la que acoge todo lo más significativo de la cultura Nacional. Tamb n est n expuestos otros conjuntos de escultura que representan momentos de la vida social del pasado y presente de Rumania, por lo que se entiende que también son merecedores de tenerlas en cuenta.

SPANIA

sursă de inspirație pentru scriitorii români

Dan Toma Dulciu, Viena

În anul 1930 apărea la București, în Editura „Cultura Națională”, o carte de mare succes, intitulată „Memorial (Note de drum în Spania)”, sub semnătura lui Mihai Ralea (1896-1964), eseist, filosof, psiholog, sociolog, diplomat, profesor universitar, membru titular al Academiei Române, redactor principal și director al revistei „Viața Românească”, începând cu anul 1933. Volumul, care s-a bucurat de aprecieri la superlativ, reunea eseurile anterior publicate în presa românească, îndeosebi în revista Viața Românească.

Al. A. Philipide se arăta entuziasmat de aceste însemnări, arătând că „notele de drum ale d-lui Ralea se disting, de altfel, și printr-o notă foarte personală. Un stil sobru, fără a fi sec, un scris vioi, clar, dinamic. Departe de a fi o simplă înregistrare sau o dare de seamă a lucrurilor văzute, aceste note de călătorie sunt o interpretare”.

Cu o profunzime a observației care anticipa de altfel ideile viitorului mare scriitor și semiotician italian Umberto Eco, prezent în conștiința cititorilor prin al său concept cunoscut sub numele de „operă deschisă” (opera aperta), teoretizat în „Despre critica literară” (1962), Mihai Ralea a lăsat posterității o carte conținând nu doar simple impresii de turist curios, ci amprenta de filosof care descrie poporul, cultura și civilizația spaniolă într-un limbaj foarte modern, actual. Dacă această lucrare ar fi tradusă în spaniolă, cu siguranță ar fi un real succes.

Iată, de pildă, câteva fragmente din această splendidă lucrare dedicată în secolul trecut Spaniei: „Există două viziuni spaniole: una a lui Prosper Mérimée și alta a lui Barrès. Cea dintâi este Spania proverbială, cu femei romantice, cu dansuri meridionale, castagnete, bolero, fandango, cu Figaro și cu serenade. Cea de-a doua prezintă o intuiție mistică a unei desperări mochnite, a unui gust pervers pentru descompunere și straniu, un eroism concentrat și taciturn. Modelele lui Barrès sunt Don Quijote, Torquemada și Filip al II-lea. Monumentul său e Escorialul”...

Despre Prosper Mérimée nu credem că mai este necesar să-l prezentăm, fiindcă acesta este cunoscut pentru simpatia sa pentru ținuturile

De aceea vom insista asupra prezenței numelui scriitorului francez Maurice Barrès în acest context. În anul 1923, când acest lider politic și figură de frunte a naționalismului francez își sfârșea viața, M. Ralea finaliza studiile sale în Capitala Franței cu un strălucit doctorat. Sigur că opera scriitorului amintit nu îi putea fi străină tânărului român, venit la studii în orașul de pe Sena, cu atât mai mult cu cât Barrès publicase anterior o bogată bibliografie de lucrări dedicate culturii și civilizației spaniole.

La rândul său, probabil sedus de talentul scriitorului francez, M. Ralea vizitează țărâmurile hispanice, dedicând memorabile descrieri monumentelor și societății spaniole din orașe precum Sevilla, Madrid, Barcelona, Granada etc.

Iată, în continuare, o temă abordată de autorul român, și anume semnificațiile unui anume monument. Fiind obișnuiți să privim Escorialul prin prisma șabloanelor comerciale promovate de ghidurile, agențiile sau promotorii de turism, iată percepția cu totul metafizică a lui M. Ralea: „Escorialul nu e o construcție, ci un munte, prăvălit din Sierra Guadarrame, care conspiră amenințător la o sută de metri, bloc de piatră tăiat simetric ca un cub și în care s-au scobit o mie de ferestre... Escorialul este în același timp o cazarmă și o mănăstire. Nici o ornamentație. Nu e sever, nici măcar auster. E sec, uscat. E ca peisajul castilian și ca psihologia

castilian. E și altceva în acest monument sumbru și neînțeles: pasiune distilată până la esența pură, pasiunea comprimată în granit, făcută piatră din atâta abținere... Escorialul e enorm. El reprezintă ideea de opulență a unui popor sărac pe un sol de piatră... Sub stâncile goale ale Sierrei, masivul de piatră al acestui somnambulic palat, pe care n-a înflorit nici o ornamentație, pare un peisaj lunar. Peste milioane de ani el va putea trăi la fel, halucinat, sub raze palide de planetă moartă”.

Oricâte condeie strălucite au pictat pe hârtie un tablou pastelat al Spaniei interbelice, nici unul dintre acestea nu îl vor întrece pe inspiratul M. Ralea, al cărui talent de scriitor îl plasează între cei mai sinceri și onești traducători ai realității crude, văzută de el pe meleagurile hispanice.

Iată un fragment din descrierea Madridului: „Numărul de forță pe care viața madrilenă îl oferă străinului călător e, firește, luptele de tauri. E un reziduu de viață crudă, pasionată, cu gust de sânge și de moarte, care vine ca un vițiu și ca un blestem ancestral peste milenii, neputincioase să-l schimbe măcar cu o iotă, din cine știe ce antichitate tulbure, de element iberic sau mediteranean. Catolicismul cu inchiziția și autodafeurile lui, regii intoleranți și ambițioși, generozitatea constituțională, umanitară și democratică, nimic și nimeni n-a putut smulge unei plebi niciodată

Iosif Iser, Peisaj Spaniol (1930)

Elena Popea, „Peisaj din Spania” (nedatat)

săturată în lăcomia de senzații, adoratele ei „coridas”. Guverne puternice și populare au căzut pe această sfântă cauză. Spaniolul și-a putut pierde libertățile, dar și-a păstrat arena însângerată. „Espada”, matadorul, e eroul popular de fiecare Duminică, adorat de femei, invidiat de bărbați, aclamat de mulțimi delirante, omul care cheltuiește mult, căruia nu-i lipsesc amantele frenetice, echipajul inghirlandat, chefurile în risipă, capriciile mereu și unanim iertate. Un bun „espada” câștigă de zece ori mai mult în câteva luni decât câștigă cel mai celebru profesor universitar în Germania. Luni dimineață, edițiile speciale ale tuturor ziarelor peninsulei sunt pline cu detaliile luptelor petrecute în toate orașele Spaniei La Malaga unul a fost spintecat și omorât pe loc; la Badajoz un altul a triumfat pentru a patra suta oară, la Valencia unul și-a pătat succesul integral, fiindcă a omorât taurul puțin altfel de cum cerea procedura clasică”.

Nu cred că există multe creații în literatura

universală în care să fie descrise cu atâta fervoare și talent aceste lupte de tauri, cărora autorul le găsește nu doar substratul de ordin istoric dar și o explicație sofisticată de ordin filosofic.

În final, prezentăm încă un pasaj dedicat descrierii orașului Toledo:

„Toledo nu e un loc pitoresc; e altceva: un loc teribil. Închipuți-vă o stâncă în formă de trunchi de con. Baza e înconjurată de o buclă în formă de cerc, deschis numai într-o parte, pe care o alcătuieste, săpând de jur împrejur prăpăstii adânci și furioase, spumosul Tajo. Pe vârful stâncii către care duc serpentine de poteci săpate în piatră e așezat orașul, cu străzi înguste că nu pot trece decât trei pietoni așezați unul lângă altul și prin care nu circulă nici măcar trăsuri. Casele sânt clădite după arhitectura arabă, un cub de piatră, fără ferestre la stradă. Lumina vine de la o curte interioară, „patio”, plantată cu palmieri și portocali, înconjurată de balcoane și frumos decorată dacă proprietarul e bogat. Cîndva, la începutul evului mediu, aici,

a fost totuși capitală.” Și, în continuare, autorul adaugă: „Toledo, așa de cântat de Maurice Barrés, pentru afinitățile psihologice pe care le găsea cu sine însuși, trebuie înțeles pe încetul, în inițieri lente. Fiindcă strălucirea lui, e ascunsă. Seamănă cu Orvieto, cu Siena sau cu San Gimignano. Dar nu se dă așa repede, nu și predă așa iute farmecele ascunse ca orașele italiene. Maiestatea lui iese direct din umilință și sărăcie”.

Strângerea și editarea acestor însemnări de acum un veac, traducerea lor în limba spaniolă, oricât de frust și nemilos ar fi adevărul descris în aceste splendide pagini de literatură, ar face din uitatul scriitor român, intrat mai mult în atenția noii critici pentru rătăcirii ideologice, mai degrabă decât pentru străluciri stilistice, un nume de referință pentru o Istorie a Spaniei, oglindită în literatură.

Dan Toma Dulciu/UZPR

JARAMA RESTAURANTE
MEJORADA DEL CAMPO - MADRID

RESERVAS:
642366404 / 641804031

Ctra. antigua de San Fernando de Henares
a Mejorada del Campo, Km.6.,
CP: 28840 Madrid

Bucurați-vă de
zbor
Iar de colete ne ocupăm noi!

TRANSPORT DE
PLICURI | BAGAJE | COLETE
LA DOMICILIU

643 063 263
www.dvlogistica.com

Secolul singurătății

Anca Cheaito, Beirut - Liban, 2023

Nu, nu este despre binecunoscutul roman **“O sută de ani de singurătate”** a marelui Gabriel Garcia Marquez, o saga, o colecție de povești, un mit, care a devenit una dintre cele mai mari lucrări ale secolului al XX-lea. Nu vorbim despre o carte, vorbim despre o realitate dură. Pe noi ne așteaptă o sută de ani de singurătate.

Ne referim la secolul nostru, secolul XXI secolul marii singurătăți. Bun venit în era digitală! Cu cât sunt mai multe mijloace de comunicare, cu atât suntem mai singuri. Singurătatea este astăzi unul dintre paradoxurile lumii noastre hiperconectate.

În ciuda internetului, în ciuda rețelelor sociale, în ciuda mijloacelor de comunicare din ce în ce mai prezente, se spune că unul din cinci oameni se simte singur. Singurătatea nu cruță pe nimeni, legături puține sau deloc, contacte aproape inexistente, tot mai mulți oameni suferă de singurătate. Suntem hiper conectați și totuși singuri.

Văzând evoluția uluitoare a tehnologiei de astăzi, este sigur că realitatea virtuală va face parte din viața noastră de zi cu zi în deceniile următoare. La urma urmei, de ce să te limitezi la realitate când este posibil să te scufunzi într-o lume artificială adaptată pentru divertisment sau educație? Majoritatea sistemelor de realitate virtuală necesită să porți căști, ceea ce face dificilă interacțiunea cu oamenii reali din apropiere. Este destul de uimitor să realizezi că într-o lume în care te poți conecta cu un clic, tot mai mulți oameni se simt singuri.

Acest lucru ne-a transformat încetul cu încetul într-un fel de persoane cu handicap social. Ne ascundem în spatele ecranelor noastre pentru a comunica, pentru a ne informa, pentru a ne distra. Am pierdut treptat obiceiul de a crea legături reale, modurile moderne de comunicare de astăzi sunt folosite pentru a compensa incapacitatea

noastră de a fi și de a face schimb cu adevărat.

În loc să ne apropiem, în ultimii ani, unde ne-a împins tehnologia? Cât de mult a afectat relațiile noastre această himeră virtuală! Iar pandemia care a trecut peste noi a extrapolat ceea ce luase deja contur. Este regretabil că avem din ce în ce mai mult contact cu ecranele noastre și din ce în ce mai puțin cu oamenii, și asta nu se datorează numai acelui virus care a declanșat pandemia.

Astăzi mai mult ca oricând, avem relații superficiale. Am descoperit că datorită tehnologiei oamenii sunt adesea conectați în mod fals. Credem că cunoaștem viețile altora prin intermediul rețelelor lor de socializare și acordăm mai puțin timp pentru a vorbi unul cu celălalt, pentru a ști cu adevărat cum se descurcă oamenii, viața lor, problemele lor. Hiperconexiunea ne permite să vorbim cu 20 de persoane în același timp, fără a fi cu adevărat și pe deplin aproape de oameni. Suntem din ce în ce mai exagerați, iar concentrarea și atenția noastră se deteriorează, făcând în cele din urmă ascultarea și comunicarea goală și iluzorie.

De asemenea, găsesc uneori că din cauza acestei hiperconexiuni, relațiile reale par mai goale, de parcă oamenii nu ar fi întotdeauna pe deplin prezenți. Timpul pe care îl împărțim în viața reală este deteriorat și nu este întotdeauna timp de calitate. Smartphone-urile au devenit un fel de lanțuri pentru unii și în cele din urmă, în loc să ne conecteze, ne distanțează. Supradoza de informare, de solicitare ne fură timp. Ne obișnuim cu zapping rapid, cu multitasking.

Pe de altă parte, suntem mai puțin eficienți, și investim doar parțial în relațiile noastre, suntem acolo, fără să fim în realitate, obosim repede, suntem prezenți peste tot dar în realitate suntem singuri închiși între patru pereți. Uneori mă surprind visând la sfârșitul acestei lumi, fără internet, cu o adevărată întoarcere la existențial. Trăim într-o lume care împinge spre egocentrism, într-o lume în care suntem doar clone, dar toată lumea încearcă să fie unică. Într-o societate individualistă bazată pe aspect și succes, ceea ce contează nu este ceea ce ești, ci ceea ce oferi la

vedere.

Individul a suferit o mutație gravă în ultimii ani, care a crescut considerabil patologiile narcisiste. Până la urmă, pe internet, nu suntem în fața altora, ci mai degrabă în fața noastră. Ascultăm și nu prea ne uităm la alții, ci ne ascultăm pe noi înșine și ne privim prin imaginile pe care ceilalți ni le trimit înapoi despre noi înșine. Toată lumea se izolează în spațiul virtual. Ecranele au devenit oglinzile moderne ale Narcisului. Am fost deconectați pentru câteva luni de lumea exterioară și am simțit nevoia să ne afirmăm prin intermediul rețelelor de socializare.

De teamă să nu mai existe, fiecare a considerat că trebuie să se afirme. Egocentrismul debordează. Trebuie să fim prezenți, să mergem înainte, să ne arătăm inteligența, încrederea, succesul. Și succesul de astăzi este din ce în ce mai legat de fericire. Atunci trebuie să fim fericiți, ne dezvoltăm astfel un fals eu adaptativ care se descurcă bine. În fața acestei societăți performante, ne este teamă să nu fim la egalitate, ceea ce ne cufundă într-un ocean de frustrare și nemulțumire.

Mass-media și rețelele sociale nu fac decât să amplifice această frică și această perversiune. Am trăit o pandemie, un haos la nivel planetar pe care l-am depășit. S-a vorbit despre criza economiei, a societății, a culturii. Dar oare nu este ciber-dependența adevăratul virus, cel care nea cufundat în primul rând în această lume a zombilor? Tendința de reducere a relațiilor sociale s-a născut cu mult înainte. Și are consecințe politice, sociale și culturale. Dependența cibernetică și

consecințele acesteia reprezintă o problemă în centrul societății noastre. Nesiguranță în relații, izolare socială, stimă de sine scăzută, dificultate în gestionarea și exprimarea emoțiilor, toate sunt cunoscute ca fiind factori de risc care pot contribui la dependența cibernetică.

Nu este nevoie de multă imaginație astăzi pentru a concepe planeta ca pe o rețea globală, plină de transmisii electronice, o planetă „vorbitoare” cuibărită în liniștea rezervată spațiului virtual. Întrebarea etică este dacă contribuie la dezvoltarea autentică a persoanei umane și dacă ajută indivizii și popoarele să fie fidele destinului lor transcendent.

Este interesant de observat că această comunicare ne îndepărtează de noi înșine... Fiind prea atenți la privirea celorlalți, ne pierdem propriul spațiu interior de reflecție și autenticitatea noastră. Dar, în cele din urmă, nu ar fi pentru că ne simțim goi în interior că trebuie să căutăm considerație în afară? Rețelele de socializare și noile tehnologii de comunicare sunt responsabile pentru erodarea abilității noastre de a comunica eficient, dar mai ales empatic. Hiper-conexiunea ne blochează în bula noastră și, în cele din urmă, ne exclude din lumea exterioară. Uplem acest gol cu telefonul nostru. Nu te poți abține să-l scoți din buzunar de îndată ce aștepti, plictisit, singur, parcă pentru a menține o iluzie.

De ce ne este atât de frică de această singurătate și trebuie să o uplem cu tovarășie virtuală? În realitate, avem nevoie fundamental de contact uman, dar ne îndepărțăm de el și ne închidem în spatele smartphone-urilor noastre. Fie în stradă în fața unor străini, fie în fața televizorului lângă cei dragi, lăsăm acești paraziți care sunt ecranele să intervină între noi și să interfereze în relațiile noastre. Ca un drog, puțini oameni sunt de acord să-și asume dependența și nici măcar nu văd această partiție pe care o instalează între oameni.

De ce ne sperie singurătatea, de ce ne paralizează tăcerea? Singurătatea este într-adevăr descurajată în această societate în care trebuie să acumulezi like-uri, să arăți că existi, că ai o viață agitată. Singurătatea nu face parte din pachetul de viață de succes, ci este văzută ca un eșec al relației. Această frică morbidă a golului ilustrează o teamă mai profundă care este aceea de a te confrunta. Toată durerea noastră vine din faptul că nu putem fi singuri.

Când reușim să ne înfruntăm, când înțelegem că nu avem nimic de demonstrat, putem în sfârșit să fim de acord cu plăcere să petrecem timp în propria companie. În sfârșit, apreciați singurătatea fără a căuta divertisment cu orice preț. Devenim încet neputincioși, prezenți pe un ecran, dar invizibili și fără voce. Această stare de lucruri nu se întâmplă întâmplător, nu a apărut peste noapte. Există un fundal, o confluență de cauze și evenimente care explică de ce am devenit atât de singuri și atomizați, atât individual, cât și ca societate. Smartphone-urile și rețelele de socializare au jucat și joacă un rol esențial: ne abatem atenția de la cei din jurul nostru, hrănesc ce este mai rău din noi, astfel încât să devenim din ce în ce mai supărați și mai tribali, făcându-ne să luăm măsuri într-un mod din ce în ce mai mult. În mod performant și compulsiv, căutând aprecieri, retweeturi și urmăriri, erodăm în același timp capacitatea noastră de a comunica eficient sau cu empatie.

O diferență cheie între definiția tradițională a „singurității” și definiția de astăzi este că nu definim singurătatea doar ca sentimentul de a fi lipsit de dragoste, companie sau intimitate. Nu este vorba doar de a ne simți ignorați, invizibili sau neglijăți de cei cu care interacționăm în mod regulat: colegii, familia, prietenii și vecinii. Ne simțim „singuri” atunci când ne simțim fără sprijin și fără grijă din partea concetățenilor noștri, a comunității noastre și, de multe ori, chiar este vorba de a ne simți deconectați de cei mai apropiați și de asemenea, de noi înșine.

Cred că manifestarea contemporană a singurătății depășește dorința noastră de conexiune cu cei din jurul nostru fizic, foamea noastră de a iubi și de a fi iubiți și tristețea pe care o simțim atunci când ne considerăm lipsiți de prieteni. După cum probabil ați ghicit, smartphone-urile și rețelele de socializare au jucat și joacă un rol esențial: ne abatem atenția de la cei din jurul nostru, hrănesc ce este mai rău din noi, astfel încât să devenim din ce în ce mai supărați și mai tribali, făcându-ne să luăm măsuri într-un mod din ce în ce mai mult. În mod performant și compulsiv, căutând aprecieri, retweeturi și urmăriri, erodăm în același timp capacitatea noastră de a comunica eficient sau cu empatie. Smartphone-urile și media sunt doar două piese ale puzzle-ului.

Cauzele crizei de singurătate de astăzi sunt multe și variate. Migrația pe scară largă către orașe, reorganizarea radicală a locului de muncă și schimbările fundamentale în modul în care trăim sunt, de asemenea, factori critici. De ceva vreme, pentru un număr tot mai mare dintre noi, am observat chiar acest lucru: atunci când facem lucrurile „împreună”, nu este fizic în prezența altuia. „Participăm” la un curs de yoga pe o aplicație, „vorbim” cu un chatbot de serviciu pentru clienți în loc de un vânzător uman, participăm chiar la o slujbă live din camera noastră de zi, facem cumpărături în magazine alimentare tehnologice de unde comandați fără a avea niciun fel direct a lua legătura. Chiar înainte de apariția coronavirusului, „fără contact” începea să devină modul nostru de viață și alegerea noastră deliberată.

În același timp, infrastructura comunității –

prin care mă refer la spațiile fizice comune în care oameni destul de diferiți se pot reuni, interacționa și forma legături – a fost neglijată grav și distrusă activ. Este un proces care a început în multe locuri înainte de pandemie, dar de atunci s-a accelerat considerabil pe măsură ce măsurile de austeritate au lovit bibliotecile, parcurile, spațiile publice, locurile de joacă, centrele de tineret și casele comunitare. Aceste spații sunt cu atât mai importante cu cât nu sunt doar locuri în care ne întâlnim, ci și locuri unde practicăm civilitatea, unde învățăm să conviețuim pașnic cu diferiți oameni și să integram diferite puncte de vedere.

Cu mult înainte de acest episod fără precedent prin care am trecut în 2020 cu această pandemie care ne-a rupt literalmente de viața noastră socială, de activitățile noastre de agrement și de contactul uman, singurătatea era deja flagelul timpului nostru. Chiar dacă singurătatea a existat dintotdeauna, ea s-a schimbat complet în ultimii ani, iar astăzi a devenit un paradox profund. Cum poate singurătatea să devină răul unui secol hiperconectat? Suntem prinși în acest vârtej infernal al lumii virtuale și fără avertisment, ne pierdem în aceasta debordare de informații, departe de orice noțiune de realitate. Cu cât folosești mai mult rețelele sociale, cu atât te simți mai singur.

Un studiu încearcă să răspundă la întrebarea: **„Ne simțim singuri pentru că petrecem prea mult timp online sau petrecem prea mult timp online tocmai pentru că ne simțim singuri?”** „Suntem în esență creaturi sociale, dar viața modernă tinde să ne compartimenteze mai degrabă decât să ne unească. Se poate simți că rețelele sociale ne permit să uplem acel gol social, dar cred că acest studiu sugerează că poate nu este soluția pe care oamenii o sperau”, spune profesorul Brian Primack, care a condus studiul. În cartea sa *Alone together* (Éd. L'Échappée), Serry Turkle, profesor de psihologie la MIT, explică că oamenii de astăzi preferă să comunice prin intermediul noilor tehnologii decât față în față.

Totuși, discuțiile online nu sunt atât de intime și chiar dacă avem impresia că suntem în contact cu ceilalți tot timpul, de fapt generează un sentiment de singurătate. Omul este un animal social care nu este predispus la singurătate. Timp de milenii, comunitățile umane au fost structurate în jurul unor legături strânse și obligatorii care au lăsat puțin loc individualității și, prin urmare, singurătății. Oamenii izolați au fost în general stigmatizați, chiar demonizați; erau percepuți ca fiind marginale, purtătoare de nenorociri. Doar reprezentanții religioși (șamanii sau călugării, de exemplu) puteau aspira la o viață solitară, considerată ca fiind condiția unui contact privilegiat cu forțele invizibile. Abia în modernitatea occidentală, singurătatea a devenit o experiență accesibilă tuturor, cu aspectele ei pozitive (libertate de gândire și de mișcare, independență, intimitate) și negative (izolare suferită, suferință psihologică, depresie, criză spirituală).

Astăzi noile tehnologii sunt o sabie a lui Damocles deasupra capului nostru. Utilizate în exces ne perturbă viața, o destabilizează. Reprezintă o oportunitate dar și o amenințare.

O punte peste milenii

Ionel Cococi și ceramica lui de Vădastra

Valeru Ciurea

Continuare din numărul 26

– Deci elevii lui nu ridicaseră încă un vas complet?

– Elevii lui nu ridicaseră un vas complet și nu executaseră elemente decorative cu tot ce aparține culturii Vădastra. Dânsul m-a încurajat spunându-mi că sunt un executant perfect al spiralei, ceea ce puțini pot să o facă. Eu am crezut că este o glumă. Nu mi se părea ceva deosebit ca să zică un profesor universitar că decorul pe care l-ai executat tu nu mulți pot să o facă. Dar, de-a lungul timpului s-a dovedit că lucrurile stau cum domnul profesor mi-a spus.

– Din câte știu eu, înainte de a ajunge la Vădastra, Dragoș Gheorghiu s-a oprit la Vișina Nouă, încercând să facă acest proiect. Sau era vorba despre un alt proiect?

– Nu. Căile Domnului au fost puțin mai întortocheate, n-au fost așa simple sau foarte bine trasate. Sau poate că Dumnezeu ne dă și ne lasă pe noi să le descoperim. Domnul profesor știa despre situl arheologic și despre valoarea culturii Vădastra doar teoretic, nu știa însă nimic despre locul unde se află amplasat. În perioada respectivă Vișina Nouă era aceeași cu Vădastra. Deci era satul Vișina Nouă, comuna Vădastra. Și era ușor de confundat, mai ales că în perioada respectivă dânsul a avut un student – sau care terminase facultatea, nu știu exact -, din Vișina Nouă. Era băiatul doamnei profesor de limba română, Mariana Stoian. Așa a fost adus domnul Gheorghiu la Vișina Nouă, cum că acolo ar fi Vădastra. Existau și ceva interese, după aceea le-am înțeles, financiare, pentru cazare, și oamenii au fost tentați să ciugoale și ei câte o firimitură. Pe mine asta nu m-a interesat niciodată. În perioada respectivă, când i-am cunoscut, ei erau cazați la Vișina, la Centrul de Cercetare, și îi luam de acolo.

– Spune-mi, te rog, cu ce îi luai?

– Cu o Dacia albă, breck, o mașină care m-a ajutat enorm. Mașină pe care mi-a fost greu să o vând. De fapt nici nu am vândut-o. Am dat-o fratelui meu. El a vândut-o.

– Ionel Cococi a fost cel care, sub privirile tuturor specialiștilor și experților din lumea întreagă adunați în jurul cuptorului pe situl arheologic de la Vădastra, a scos primele vase arse din cuptorul improvizat.

– Da. Lucrurile nu au fost chiar simple. De-a lungul timpului s-au făcut nenumărate experimente cu nenumăratele informații pe care le dețineau ei. Întotdeauna sperau să obțină ceramică neagră. Când deschideau cuptorul, în cel mai fericit caz, se obținea undeva spre gri, dar nicidecum negru. Într-o zi, s-au făcut două arderi consecutive, în două cuptoare. Din punct de vedere al cercetării, ei știau ce fac, voiau să vadă cum se comportă pe termocuple, cantitate, tabele, grafică, cercetare. Numai că în acea zi, din senin, a venit o ploaie torențială cu o cantitate de apă considerabilă.

Ionel Cococi a intrat deja în conștiința oamenilor iubitori de cultură din lumea largă precum și a specialiștilor din zona culturii tradiționale din România. În ultima vreme face pași chiar în direcția artelor frumoase, lucrările de artă plastică din ceramică realizate de el creionând o altă fațetă a cărții sale de vizită.

Ionel Cococi a străbătut Europa de la un capăt la altul, orașele importante din spațiul european găzduind expoziții de cultură tradițională românească în care el a fost prezent, expunându-și lucrările atât pentru publicul avizat cât și pentru cel care doar admiră măiestria unui meșteșug sau a unei arte deloc ușoare, deloc la îndemâna oricui.

Ionel Cococi a fost născut la Vădastra cu un rost, acela de a lega o punte între un trecut care ni se prezintă doar prin relicvele ceramice extrase din pământ, vechi de milenii și începutul celui de-al treilea mileniu după Christos. Ceramica aparținând culturii Vădastra a reînviat la Vădastra prin mâinile și mintea lui Ionel Cococi care spune, mai în glumă, mai în serios, că este primul olar al Vădastrei după șapte mii de ani. Că a fost născut la Vădastra și nu în alt loc, este unul dintre multele exemple prin care eu susțin că un anume meșteșug este înscris cumva în gena celor care trăiesc în spațiul în care se practica acel meșteșug. Cam la fel se întâmplă și în cazul unor obiceiuri specifice doar unui loc din această lume, pe care un individ sau mai mulți, uneori întreaga comunitate, le păstrează.

Niciunul dintre noi nu a mai avut timp să reacționeze, iar unul dintre cuptoare, care era poziționat mai jos, a fost inundat și s-a ales praful. A rămas celălalt cuptor. Am reușit să ducem arderea la final după ploaie. A fost o ploaie de vară torențială, cantitate enormă de apă. S-a finalizat arderea, cuptorul a fost acoperit. Era ca de obicei, cum le acoperiseră și pe celelalte, numai că a doua zi, când l-am deschis, înăuntru, ceramica era neagră. Au rămas toți perplecși, inclusiv eu. Acuma toți analizeau pe grafice, pe tabele, ce au făcut în ziua respectivă, în celelalte, cum s-a finalizat... Totul era perfect scris, numai că rezultatul era altfel. Lor le-a scăpat un „ce” pe care eu l-am înțeles. Sau l-am dedus. Nu știu dacă am făcut bine sau nu, – dar, asta e, viața ne pune și în astfel de momente -, nu le-am spus ce am gândit eu. L-am lăsat în pace. S-au mai făcut experimente, nu s-a mai reușit obținerea de ceramică neagră. După aceea, mi-am făcut și eu cuptor la mine în curte și, punând în practică exact toate etapele, inclusiv ceva artificial, în momentul când eu am executat arderea am obținut ceramică neagră cu acel „ce” care scăpase din toată teoria scrisă.

– Spuneai ceva despre instrumentarul folosit,

despre o anume termocuplă cu care echipa de specialiști făcea măsurarea temperaturilor la cuptoare. „Termocuplă” ta cum arată?

– Eu spun că termocupla mea este acest deget (arătătorul, n.n.). Când consider eu, după emanațiile de fum, de foc, mai pun așa degetul în gura cuptorului și foarte repede aflu când este la 900, 900 și ceva de grade. Bineînțeles că este o glumă! Mi-ar fi puțin greu să explic toate etapele astea. Sunt lucruri pe care le înțelegi foarte bine dar nu reușești să le transmiți să le înțeleagă și altul foarte bine. Contează să comunici cu focul, să respecti lutul. Sunt niște criterii stricte. Dacă te abați de la ele, te lasă și ele pe tine.

– Acum, la experiența pe care o ai, ochiul îți spune când temperatura în cuptor a ajuns la 800, 900 grade.

– Da. Categorie da. Chiar dacă nu m-aș mai duce la cuptor și aș sta pe locul ăsta, unde sunt acum (departe de cuptor, n.n.), și aș avea pe cineva căruia să îi spun exact ce are de făcut, eu i-aș putea spune cum să ducă arderea la bun sfârșit.

– Să înțeleg că „termocuplă” ta are culoarea albastră, și mă refer aici la culoarea ochilor tăi.

– În cazul meu, da.

Continuarea interviului în numărul următor.

Români în Andalucia

Frați de grai, frați de trai

www.dvlogistica.com
643 063 263

DV Logistica

COLETE LA DOMICILIU
FĂRĂ TAXE SUPLIMENTARE
SPANIA - ROMÂNIA
ȘI RETUR

SAT
COMUNĂ
ORAS

Tel. Spania
(0034) 643 063 263
(0034) 642 882 812
(0034) 642 882 805

infodvlogistica@gmail.com
facebook.com/dvlogistica
www.dvlogistica.com

Tel. România
(004) 0770 691 632
(004) 0778 354 838

CENTRO CULTURAL LA TIERRA TRACIA

DV LA

Telefon Spania:
(0034) 643 063 263
(0034) 642 882 812
(0034) 642 882 805

20

IANUARIE 2024
31 de zile - ziua 10 ore - noaptea 14 ore

	luni	marți	miercuri	joi	vineri	sâmbătă	duminică
1	1 <small>St. Vasile cel Mare Anul Nou</small>	2	3	4	5	6 <small>St. Botzaș Dumitru (Boboteaza)</small>	7 <small>St. Proclon Ioan Boboteazoul</small>
2	8	9	10	11	12	13	14
3	15	16	17	18	19	20	21
4	22	23	24	25	26	27	28
5	29	30 <small>St. Trei Ierarhi</small>	31				

FEBRUARIE 2024
29 de zile - ziua 11 ore - noaptea 13 ore

	luni	marți	miercuri	joi	vineri	sâmbătă	duminică
5				1	2 <small>Întâmplarea Domenii</small>	3	4
6	5	6	7	8	9	10	11
7	12	13	14	15	16	17	18
8	19	20	21	22	23	24	25
9	26	27	28	29			

MARTIE 2024
31 de zile - ziua 12 ore - noaptea 12 ore

	luni	marți	miercuri	joi	vineri	sâmbătă	duminică
9					1	2	3
10	4	5	6	7	8	9 <small>St. 40 Mucenici</small>	10
11	11	12	13	14	15	16	17
12	18	19	20	21	22	23	24
13	25 <small>Buna Vestire</small>	26	27	28	29	30	31

APRILIE 2024
30 de zile - ziua 13 ore - noaptea 11 ore

	luni	marți	miercuri	joi	vineri	sâmbătă	duminică
14	1	2	3	4	5	6	7
15	8	9	10	11	12	13	14
16	15	16	17	18	19	20	21
17	22	23 <small>St. M.M. Gheorghe</small>	24	25	26	27	28 <small>Duminica Florilor</small>
18	29	30					

MAI 2024
31 de zile - ziua 14 ore - noaptea 10 ore

	luni	marți	miercuri	joi	vineri	sâmbătă	duminică
18			1	2	3 <small>Vineri Mare</small>	4	5 <small>Întâlnirea Domnului Sintaxa Pașii</small>
19	6 <small>A doua zi de Paști</small>	7 <small>A treia zi de Paști</small>	8	9	10 <small>Izvorul Tâmbădușii</small>	11	12
20	13	14	15	16	17	18	19
21	20	21 <small>St. Împărații Constantin și Elena</small>	22	23	24	25	26
22	27	28	29	30	31		

IUNIE 2024
30 de zile - ziua 15 ore - noaptea 9 ore

	luni	marți	miercuri	joi	vineri	sâmbătă	duminică
22						1	2
23	3	4	5	6	7	8	9
24	10	11	12	13 <small>Întâlnirea Domnului</small>	14	15	16
25	17	18	19	20	21	22	23 <small>Rosalia</small>
26	24 <small>A doua zi de Rusalii</small>	25	26	27	28	29 <small>St. Apostoli Petru și Pavel</small>	30

DV LOGISTICA **COLETE LA DOMICILIU** **SPANIA**

Români în Andalucia

Frați de grai, frați de trai

Logistica

24

Telefon România:
(004) 0770 691 632
(004) 0778 354 838

www.dvlogistica.com
643 063 263

DV Logistica

COLETE LA DOMICILIU
FĂRĂ TAXE SUPPLEMENTARE
SPANIA - ROMÂNIA
ȘI RETUR

DV LOGISTICA
643 063 263

COLETE
CU LIVRARE
LA DOMICILIU
IN TOATĂ ROMÂNIA
CĂTUN - SAT - COMUNĂ - ORAȘ

DV LOGISTICA
COLETE
LA
DOMICILIU

Tel. Spania
(0034) 643 063 263
(0034) 642 882 812
(0034) 642 882 805

infodvlogistica@gmail.com
facebook.com/dvlogistica
instagram.com/dvlogistica
www.dvlogistica.com

Tel. România
(004) 0770 691 632
(004) 0778 354 838

IULIE 2024
31 de zile - ziua 14 ore - noaptea 10 ore

	luni	marți	miercuri	joi	vineri	sâmbătă	duminică
27	1	2	3	4	5	6	7
28	8	9	10	11	12	13	14
29	15	16	17	18	19	20 <small>St. Petru și Pavel</small>	21
30	22	23	24	25	26	27	28
31	29	30	31				

AUGUST 2024
31 de zile - ziua 13 ore - noaptea 11 ore

	luni	marți	miercuri	joi	vineri	sâmbătă	duminică
31				1	2	3	4
32	5	6 <small>Schimbarea la față a Domnului</small>	7	8	9	10	11
33	12	13	14	15 <small>Adormirea Maicii Domnului</small>	16	17	18
34	19	20	21	22	23	24	25
35	26	27	28	29 <small>Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul</small>	30	31	

SEPTEMBRIE 2024
30 de zile - ziua 12 ore - noaptea 12 ore

	luni	marți	miercuri	joi	vineri	sâmbătă	duminică
35							1
36	2	3	4	5	6	7	8 <small>Nasterea Maicii Domnului</small>
37	9	10	11	12	13	14 <small>Înălțarea Sfintei Cruci</small>	15
38	16	17	18	19	20	21	22
39	23	24	25	26	27	28	29
40	30						

OCTOMBRIE 2024
31 de zile - ziua 11 ore - noaptea 13 ore

	luni	marți	miercuri	joi	vineri	sâmbătă	duminică
40		1 <small>Acoperământul Maicii Domnului</small>	2	3	4	5	6
41	7	8	9	10	11	12	13
42	14 <small>Sf. Cunoaștea Parascheva</small>	15	16	17	18	19	20
43	21	22	23	24	25	26 <small>Sf. M. Mc. Dimitrie (Crautul de Iul)</small>	27 <small>Sf. Dimitrie cel Nou</small>
44	28	29	30	31			

NOIEMBRIE 2024
30 de zile - ziua 10 ore - noaptea 14 ore

	luni	marți	miercuri	joi	vineri	sâmbătă	duminică
44					1	2	3
45	4	5	6	7	8 <small>Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil</small>	9	10
46	11	12	13	14	15	16	17
47	18	19	20	21 <small>Întrarea în Biserică a Maicii Domnului</small>	22	23	24
48	25	26	27	28	29	30 <small>Sf. Apostol Andrei</small>	

DECEMBRIE 2024
31 de zile - ziua 9 ore - noaptea 15 ore

	luni	marți	miercuri	joi	vineri	sâmbătă	duminică
48							1
49	2	3	4	5	6 <small>Sf. Ier. Nicolae</small>	7	8
50	9	10	11	12	13	14	15
51	16	17	18	19	20	21	22
52	23	24	25 <small>Nasterea Domnului (Crăciunul)</small>	26 <small>Soborul Maicii Domnului</small>	27 <small>Sf. Arhid. Ștefan</small>	28	29
53	30	31					

- ROMÂNIA ȘI RETUR FĂRĂ TAXE SUPPLEMENTARE

Biblioteca 9 de Adrian Suciu. Cărți care merită

Penultimul trubadur, Radu Iorgulescu, Înstrăinare, Editura PIM, 2023

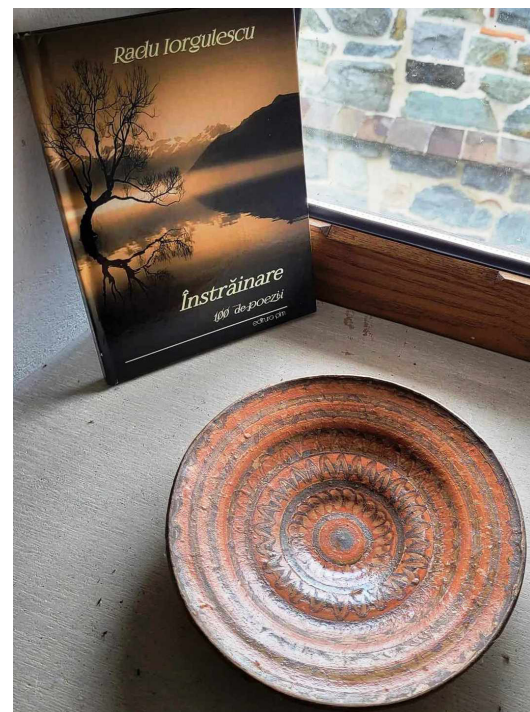
Lumea freamătă dinaintea celui de-al treilea război mondial și a celei de-a patra revoluții industriale în vreme ce artiștii autentici își văd de treaba lor, ca și când arta lor ar fi veșnică. Așa face și poetul **Radu Iorgulescu** care-și permite (și bine face!) să ignore cu suverană și premeditată nonșalanță un secol de frământări estetice și experimente stilistice și să scrie o poezie ca pe vremuri. În general, poezii care scriu în vers clasic sunt ostracizați, mai cu seamă că o întregă falangă a literaturii române mărunte susține că e interzis să mai scrii în vers clasic, ca și când Poezia ar fi o chestiune de formă iar nu de conținut. E drept, însă, că e greu să mai fii autentic și inovator într-o artă în care au trăit și murit generații peste generații de poezii. Am deschis, așadar, cu oarecare reticență volumul **„Înstrăinare”**, reticență pe care a avut grijă poetul să o risipească pagină cu pagină și să o transforme într-o autentică bucurie estetică.

Căci poetul reușește fără de rest acolo unde mulți au dat greș, adică în dulcele stil clasic. Un virtuoz al prozodiei, căruia nu-i șchioapătă ritmul și nu-i sărăcesc rimele, scrie despre iubire și moarte, adică singurele teme dintotdeauna ale Poeziei. O face stărnind emoție și invocând trăiri profund umane, într-o risipă de metafore notabile, într-un efort de decantare și sublimare

specific structurilor perene. Din turnul său de fildes, ale cărui punți spre lume nu au fost ridicate, Radu Iorgulescu ne vorbește despre Frumos și Adevăr ca și când speranța ar fi rămas neciuntă și toate porțile spre Ceruri deschise. Semnificativă și expresivă, profundă și vizionară, poezia acestuia nu are nimic de-a face cu arta calpă și omniprezentă a versificatorilor de ocazie. Intens vizuală, poezia surprinde prin forța de sugestie potențată de îndată de o artă a construcției migălos exersată. Dovadă că e foarte greu să citezi din volum, fie și din rațiuni practice, altfel decât citând poezii în întregime lor. Chiar și în puținele locuri în care exersează în versul alb, autorul pune în acțiune un ritm interior viguros și riguros.

De ce am intitulat această intervenție **„penultimul trubadur”**? Pentru că, întotdeauna, la capătul dezabuzării și plictisului liric, mai apare câte un poet care crede în Poezie și o profesează, chiar și în dulcele stil clasic, pe care mulți îl vor mort și îngropat. Sunt convins că poetul de față nu încheie șirul și că, oricând, un alt trubadur se va găsi să cânte lucrurile veșnice, complet indiferent la **„contemporaneitate”**.

Căci **Radu Iorgulescu** va rămâne un marginal în contextul mediocru și provincial al așa-zisei poezii române contemporane, în care falsele

valori sunt ierarhizate după criteriile ideologice și de vasalitate. Ceea ce îi și doresc, întrucât pentru artiștii autentici succesul și recunoașterea sunt secundare în fața actului estetic. El are un public pe care îl merită și care îl merită și spațiu de evoluție fertil într-o artă unde nu profesează orgolii întemeietoare, dar pe care o onorează cu prisosință.

„Cine știe cât durează un cub”

Elena Katamira nu ocupă locul care i se cuvine în **„disipata”** literatură a Diasporei și asta, ca opinie fără interese, eu o pot afirma. Pe ea, care-și trăiește discreția, așa cum spune dicționarul, calcinând orice predispoziție la aspirațiile de piruetă; poezia e o artă care și-a achiziționat proprietățile, diletantismul de-a se amesteca cu succesul instantaneu fiind unul nefrecventabil.

Mă gândesc că poate ar fi făcut bine meritelor Elenei Katamira ceva din recalitrarea notorietății. După care îmi amintesc că mă refer la un om care poate scrie fără a visa la admirație. O scriitoare care s-a trecut la poezie fără să intre în competiție, situarea ei nefăcându-se niciodată prin dezavantajarea celorlalți.

Nu o dată, îmi spunea că n-o să mai **„facă”** volume, că deja avea și că, deși măiestria îi tranzita firesc descoperindu-i noi teme, nu mai era nevoie de încă o carte.

Probabil însă că i s-a spus o dată, de două ori, că merită (s-o fi ajuns și la numere mai mari) , până a înțeles că poezia e și despre **„dacă ai sau nu cititori”**. Și ea are, iar critica ar trebui să înceapă să știe cum să se refere la ei.

Puteam sta pe margine, recenzii de întâmpinare făcute unui scriitor care nu se lasă văzut nicăieri, puteau să ne scoată în evidență pe amândouă și participarea, a ei cu cartea cea mai recentă, a mea cu notele critice, să ne lase fragile. Prelungirea sentimentului că poezia bună trebuie

procurată doar de la mișcările intelectuale din țară, m-a determinat să vreau să fac ceva.

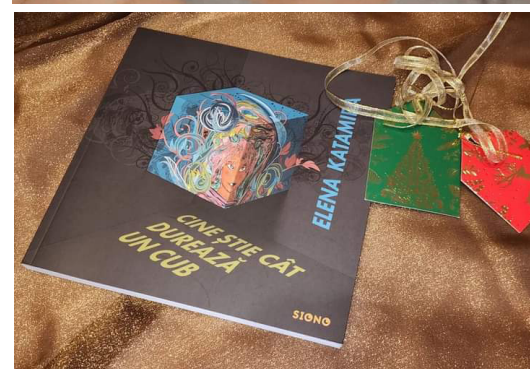
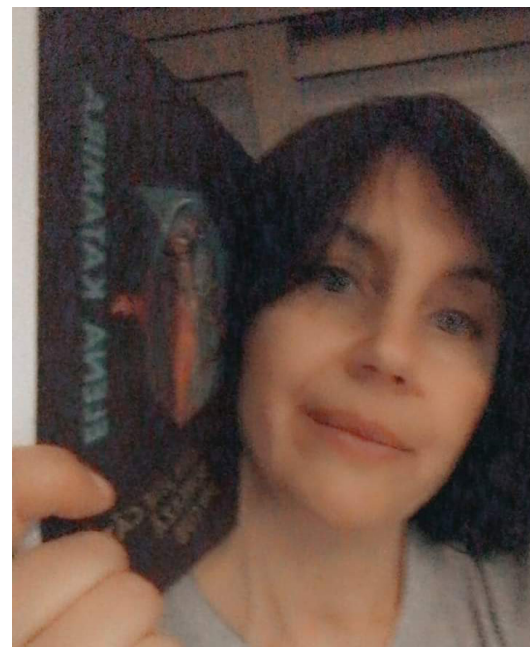
Nu mereu autorii știu să caute alternative, să își administreze imaginea și de jur împrejurul ei. Nu fac din sintagma **„multă lume spune”** locul de plecare al unei credibilități ireproșabile, supozițiile întârziindu-ne tocmai de la întâlnirea proprie cu analiza unui autor.

Fără să pretindă, cea mai greu de înțeles formă de modestie, Elena Katamira și-a maturizat singură poezia, dezghiocând-o de acea vanitate a esteticii, ținând-o într-un permanent proces de revizuire (singura modalitate prin care nu poți greși atunci când îți dorești să descoperi la ce îți e dispus talentul) .

O fertilitate exponențială aduce volumul **„Cine știe cât durează un cub”**, o carte după care Elena Katamira nu a disperat, deja în pace cu condiția aleasă să trăiască în lume. De data aceasta, poeta nu a mai respins nimic, atinsă fiind compatibilitatea cu toate texturile sinelui. E timpul în care dominarea onestității e unicul câmp care se cere arat.

„Cine știe cât durează un cub” e un context creat cu utilitate, unul al însănătoșirii, al cunoașterii proprii ca și cum ai avea ghid. Un volum unde rămân permanente doar acele lucruri de care trebuie să ascuți. La rădăcini mă refer.

Laura Cătălina DRAGOMIR

Tanța TĂNĂSESCU

Universul lui Salvador Dalí, la București

Un eveniment de excepție are loc începând cu decembrie 2023 în București - **Universul lui Salvador Dalí**, expoziție organizată de Primăria Municipiului București prin ARCUB – Centrul Cultural al Municipiului București, în parteneriat cu HADRAN Events, la Hanul Gabroveni din Centrul Istoric. Ni se oferă prilejul de a face o călătorie virtuală direct în imaginația geniului suprarealismului, **Salvador Dalí (Salvador Felipe Jacinto Dalí i Domenech)**.

Salvador Dalí a fost nu doar pictor, ci un artist polivalent. Născut în Figueres, Catalonia, Spania, la 11 mai 1904, a avut parte de o educație în arte plastice la Academia de Arte din Madrid, pe care a abandonat-o chiar înainte de examenele finale. În 1929 vizitează Parisul și îl întâlnește pe celebrul Picasso, pe care îl admira foarte mult. În august același an o cunoaște pe Gala (Elena Ivanovna Diakonova), care divorțează de soțul său pentru a deveni acestui barbat extravagant soție, muză și sursă de inspirație. În anii 1930 și 1940, pe când artistul explorează diverse forme de expresie, îi întâlnește pe Freud, celebrul psihanalist austriac, și Coco Chanel, designer de modă francez.

Părăsește Europa la începutul celui de-al Doilea Război Mondial, emigrând în SUA, împreună cu soția, pentru opt ani. Expune în New York la Muzeul de Artă Modernă (MoMA). Se bucură de un mare succes și își publică lucrarea autobiografică **“Viața secretă a lui Salvador Dalí”**. Conduc de dorința constantă pentru cercetare dar și de curiozitate, studiază literatura, psihanaliza, matematica și fizica. În 1949 cuplul Dalí revine în Europa, stabilindu-se nu departe de Figueres, la Port Lligat. Foarte impresionat de explozia bombei atomice, intră în faza de misticism nuclear, imaginând lucrări pline de iluzii optice. Creativitatea sa atinge cote înalte în anii 1960-1970, când explorează multe tipuri de materiale și tehnici diferite. În 1982 încetează din viață soția sa iar după doi ani, la 23 ianuarie 1989, se stinge și Salvador Dalí. Avea 84 de ani.

Această expoziție-eveniment, deschisă publicului în perioada 13 decembrie 2023 – 12 mai 2024, prezintă 170 de exponate, lucrări de artă – sculpturi, grafică, litografii, miniaturi realizate

din aur, și diamante, mobilier suprarealist ce ilustrează geniul extravagantului Dalí. Este evidențiată varietatea de tehnici și materiale utilizate de artist, lucrările expuse făcând parte dintr-o colecție privată, Dalí Universe, de o valoare inestimabilă. Colecția cuprinde cele mai multe lucrări autentice din Europa ale celebrului artist spaniol, care a explorat diverse forme de exprimare artistică, de la pictură, arte grafice, sculptură, design și fotografie, la literatură și cinematografie.

Începând cu anul 1925, Dalí și-a transpus tridimensional opera, creând modele și schițe originale pe care le-a transformat în sculpturi. Când nu picta și nu sculpta, sau nu concepea decoruri pentru teatru, Dalí ilustra opere literare. A ilustrat multe lucrări, de la opere clasice până la romanul lui Lewis Carroll, Alice în Țara Minunilor. Gravurile și litografiile prezente în această expoziție dovedesc măiestria lui Dalí ca desenator.

Dintre simbolurile lui Dalí, prezente în opera sa, cele mai frecvente sunt: **ceasul topit** (reprezentând omniprezența timpului care este fluid; imaginea ceasului a fost inspirată de o bucată de brânză Camembert care se topea la soare); **cârjele** (în copilărie, Dalí a descoperit o cârjă în podul casei părintești și nu s-a mai despărțit de ea pentru că îi dădea un sentiment de siguranță); **elefanții** (ei reprezintă viitorul și sunt un simbol al forței); **ouăle** (un alt motiv dalinian favorit, un simbol al speranței și iubirii, subliniind dualitatea dintre exteriorul dur și interiorul moale); **furnicile** (pe când avea cinci ani, Dalí a văzut o insectă care fusese mâncată de furnici și din care nu mai rămăsese decât cochilia, așadar furnicile care mișună fac referire la moarte și descompunere); **sertarele** (influențat de teoriile lui Sigmund Freud, sertarele simbolizează memoria și subconștientul, exprimând misterul secretelor ascunse, teama

de necunoscut); **ingerii** (văzuți ca mesageri ai cerului, reprezintă ideea pe care Dalí o are despre realizările și aspirațiile divine); **melcii** (este legat de momentul când în fața casei lui Freud a văzut un melc pe o bicicletă, considerând că nimic nu este întâmplător, și a făcut legătura dintre melc și capul lui Freud). Prin intermediul artei, Dalí

și-a analizat temerile și fanteziile, cele mai multe aflându-și originea în viața de zi cu zi.

Feminitatea și senzualitatea sunt alte teme frecvente în creațiile lui Dalí. O parte din sculpturile din spațiul expozițional sunt dedicate subiectului feminității. Dalí a fost puternic influențat de psihanaliza lui Freud care explică

faptul că sertarele reprezintă sexualitatea femeii și misterele ascunse în interior. Trandafirii folosiți în sculptură simbolizează și ei feminitatea dar și sexualitatea feminină. Privind sculptura Venus spațială, unde Venus este zeița frumuseții, vedem reflectarea atracției sale pentru silueta și frumusețea feminină, la care putem adăuga simbolurile daliniene: un ceas moale, care simbolizează ideea că frumusețea trupului este temporară, abdomenul pe care se târâsc furnici – semn de putreziciune, și oul – simbol pozitiv, reprezentând viața și viitorul.

În expoziție, figura unui toreador este poate cel mai reprezentativ simbol pentru Spania. Acesta este redat printr-o lucrare suprarrealistă, în care fața este ascunsă în clopotul unei trompete.

O piesă de mobilier suprarrealist, prezent în expoziție, ilustrează geniul extravagantului Dalí. Este vorba despre faimoasa canapea în forma buzilor actriței Mae West, piesă ce amintește maniera unică a lui Salvador Dalí de a transpune în artă sursele sale de inspirație.

Universul distinct al creației lui Dalí, prezent în expoziția organizată de ARCUB, oferă o perspectivă de ansamblu asupra etapelor de creație ale artistului, diversele momente ale carierei sale, evidențiind evoluția sa ca artist. Vizitatorul se pierde între realitate și vis, ocazie unică de a explora amprenta inconfundabilă a operei lui Salvador Dalí, artistul care a influențat în mod decisiv arta lumii contemporane.

Dezvoltarea personală... un concept despre care se vorbește foarte mult și este interesant să văd cât de diferit este perceput. Cert este că, teoretic este foarte ușor să te dezvolți personal. Practic, este un proces continuu care de cele mai multe ori este greu de acceptat pentru că presupune schimbare, iar schimbarea poate fi extrem de provocatoare.

Eu pot scrie aici doar despre ce simt eu cu privire la acest proces de dezvoltare personală. Eu simt că nu este despre câte cărți am citit, nu este despre citatele motivaționale postate pe social media sau despre cursurile la care am participat. Sunt convinsă că este despre autocunoaștere, despre conștientizare de sine și dorința de a acționa către un scop bine definit care să îmi aducă acel sentiment de împlinire. Este despre a trăi experiențe care să mă ajute să

Teoria procesului de dezvoltare personală

mă cunosc mai bine.

Cineva mi-a spus că de fiecare dată când citești o carte trăiești o experiență din viața autorului. Atâta timp cât nu vei transforma informația într-o experiență personală...într-o activitate practică care să producă un rezultat, vei trai la nivel mental viața altcuiva și te dezvolți personal la nivel teoretic.

Trecerea de la teorie la practică este dificilă iar provocările pe care le întâlnim cel mai des sunt:

Rezistența la schimbare: Oamenilor le este foarte greu să accepte schimbarea. Deși este ușor și confortabil să rămânem la vechile obiceiuri, trebuie să ieșim din zona noastră de confort pentru a genera rezultate noi.

Lipsa obiectivelor: Poate fi o provocare să ne dezvoltăm dacă nu avem o idee clară despre obiectivele noastre. Este important să avem o listă scrisă cu toate obiectivele pe care dorim să le îndeplinim, atât la nivel personal cât și profesional. Revizuirea acestei liste ne ajută de fiecare dată când ne simțim fără motivație sau fără scop.

Managementul timpului: Pentru a jongla cu succes între un loc de muncă, relații și ambiții personale, trebuie să avem atitudinea potrivită pentru a crea o rutină zilnică care ne permite rămânem productivi și să fim responsabili de rezultatele pe care le avem.

Procrastinarea: Toată lumea procrastinează din când în când. Dar atunci când amânarea activităților importante ne afectează progresul,

trebuie să facem o schimbare. Dacă sarcinile devin copleșitoare, le putem împărți în mai multe etape realizabile.

Disciplina: Depunerea efortului necesar pentru a rămâne concentrat/ă pe ceea ce este important poate fi dificilă, dar consecvența și perseverența pe care le internalizăm pe parcursul îndeplinirii obiectivelor ne vor ajuta să depășim toate provocările neprevăzute.

Așadar, pentru mine dezvoltarea personală înseamnă să acționezi, să trăiești experiențe noi care te scot din zona de confort, care te provoacă să devii cât mai conștient/ă de abilitățile tale și de potențialul tău. Dezvoltarea personală înseamnă să îți dezvolți abilitatea de a stabili obiective, deoarece procesul de îndeplinire a fiecărui obiectiv te obligă să-ți depășești condiționările și fricile care de obicei te împiedică să acționezi. Este procesul de dezvoltare care te ajută să dobândești noi obiceiuri de gândire și de comportament și fără să-ți dai seama începi să-ți folosești cât mai mult din potențialul tău și să devii persoana care îți dorești să fii.

Analizează-ți fiecare arie a vieții tale și în funcție de valorile tale personale și de ceea ce îți place să faci încearcă să-ți setezi obiective care să merite investiția ta de timp și energie. Până la urma cu toții ne căutăm sensul și ne dorim să realizăm lucruri, să aducem plus valoare comunității din care facem parte...să fim apreciați pentru ceea ce suntem.

Românii plecați sunt cea mai importantă resursă și oportunitate pentru România. Nici minele de aur și nici petrolul nu egalează bogăția reprezentată de acești români temerari care au plecat să-și împlinească destinul în alte țări în mare parte mai predictibile și mai dezvoltate. Înainte de 1989 cei plecați erau dușmani ai poporului și din păcate această mentalitate, un pic schimbată, a fost întreținută și de către mulți dintre politicienii postrevoluționari. Rațiu și Câmpeanu „nu au mâncat salam cu soia”, apoi minierele, apoi viața grea și economia precară, jefuirea țării, terfelirea valorilor autentice, corupția instituționalizată, spiritul gregar și cățărarea la putere a proștilor a dus la scăderea încrederii românilor în România. Cu toate acestea, noi, credem în România și credem că prostia și hoția pot fi combătute pas cu pas, prin credință, muncă cinstită, prin afirmarea răspicată a principiilor și prin apostolat în mijlocul oamenilor.

La nivel local, a fost înființat **Biroul Diaspora**, în scopul de a asigura un sprijin necesar și eficient pentru rezolvarea problemelor cu care se confruntă românii din străinătate. Din păcate, numărul românilor din străinătate care se adresează Birourilor Diaspora din cadrul administrației publice locale constituite la nivel de județ sau municipiul București este extrem de mic.

Cadrul legal care reglementează activitățile specifice biroului este reprezentat de: O.G. nr.27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor; Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare; H.G. nr. 123/07.02.2003 – Norme metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public; Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională

ADMINISTRAȚIA PUBLICĂ LOCALĂ ȘI ROMÂNII DIN STRĂINĂTATE

Titi SULTAN,
Specialist în drept constituțional și parlamentar

în administrația publică; Strategia Națională pentru Românii de Pretutindeni 2023-2027.

Atribuțiile specifice Biroului Diaspora se referă în principiu la:

- creșterea vizibilității în rândul comunităților din diaspora prin intermediul misiunilor diplomatice și consulare ale României în străinătate, centrelor culturale și asociațiilor românești din străinătate; - facilitarea accesului la informații utile cetățenilor români din străinătate prin intermediul Centrului de Informații pentru Cetățeni și structurilor specializate ale autoritatilor administrației publice locale.

Principalele activități impuse de necesitatea realizării atribuțiilor specifice, sunt:

- gestionarea solicitărilor, petițiilor, reclamațiilor cetățenilor din diaspora și transmiterea răspunsurilor către petenți prin colaborare cu structurile de specialitate ale primăriilor;

- furnizarea de informații care să asigure accesul cetățenilor din diaspora la informațiile de interes public – pagina de web a primăriilor care au înființat astfel de birouri, canalele de social media ale primăriilor;

- gestionarea situațiilor deosebite semnalate de către cetățenii români din diaspora către autoritățile administrației publice locale prin colaborare cu toate departamentele primăriilor;

- promovarea către comunitățile de români din diaspora a evenimentelor organizate de primării și conectarea lor în timp real la informațiile de interes public prin colaborare cu Biroul Organizare Evenimente Publice și celelalte structuri ale primăriilor implicate în organizarea unor evenimente de interes pentru diaspora;

- identificarea comunităților din diaspora pe zone/probleme prin intermediul unor sondaje online adresate diasporei;

- organizarea unor sesiuni online de comunicare/informare a cetățenilor din diaspora asupra facilităților oferite de organele administrației publice locale, asupra informațiilor de interes pentru diaspora, asupra evenimentelor de interes pentru comunitățile de români din străinătate;

- facilitarea organizării, în măsura posibilităților legale, a unor evenimente de către comunitățile din diaspora – expoziții, lansări de carte, reuniuni, conferințe, congrese, seminarii;

- organizarea unor întâlniri directe cu comunitățile din diaspora, sub forma unor evenimente de promovare a zonei – oameni de afaceri/oameni de cultură/reprezentanți ai administrației/reprezentanți ai mediului universitar;

- sprijinirea comunităților românești din diaspora cu materiale de promovare și informații

despre orasul respectiv; - punerea la dispoziție comunităților din diaspora, în condiții legale și în urma unei programări riguroase, a unor săli de expunere/ de conferință/ lansare de carte etc. în spațiile aflate în administrarea primăriilor;

- sprijinirea organizării unor întâlniri periodice cu comunitățile din diaspora, întâlniri de informare asupra facilităților oferite de administrația publică locală celor care doresc să se întoarcă/ să se stabilească în localitățile respective sau să investească;

- furnizarea și actualizarea informațiilor din secțiunea “Diaspora” de pe site-ul primăriilor;

- furnizarea și mediatizarea informațiilor relevante pentru diaspora pe pagina de Facebook a Primăriilor în care sunt organizate și funcționează birouri pentru românii din străinătate, pe pagina de Facebook, pe canalul YouTube, în presa locală sau centrală, etc.

Din punctul meu de vedere, cadrul normativ trebuie adaptat la atribuțiile Departamentului pentru Românii de Pretutindeni de a facilita reinserția socială și pe piața muncii a românilor care doresc să se reîntoarcă în țară, conform viziunii din Programul de guvernare.

Ar trebui prevăzută posibilitatea ca Departamentul pentru Românii de Pretutindeni să propună priorități tematice și geografice în documentele de politici publice supuse adoptării în Guvern prin care să se prevadă posibilitatea de a se dezvolta politici publice pentru:

a) promovarea integrării cetățenilor români în statele de reședință;

b) susținerea organizațiilor românilor de pretutindeni care contribuie la transferul de know-how și care promovează cooperarea economică, schimburile comerciale, investițiile sau turismul în România;

c) promovarea bunelor practici pentru relaționarea autorităților locale din România cu comunitățile proprii din diaspora sau pentru cooperarea transfrontalieră cu regiuni sau localități cu minorități românești;

d) elaborarea de pachete de informații și realizarea de campanii de diseminare pentru tematici de interes în rândul diasporei, precum oportunitățile de accesare a finanțării nerambursabile din fonduri europene, naționale sau facilități fiscale pentru demararea de afaceri, investiții, inclusiv în agricultură, formare profesională, educație în România;

e) facilitarea implicării profesioniștilor din diaspora în administrația centrală sau locală și valorificării în țară a experienței profesioniștilor români din diaspora în domenii diverse, precum cercetare, investiții, comerț, educație, agricultură, sănătate, turism, IT, energie,

infrastructură;

f) oferirea de asistență și consiliere pentru facilitarea integrării socio-profesionale în societatea românească a conaționalilor care doresc să se întoarcă în România;

g) realizarea de studii privind diaspora.

Accentuez pe ideea că diaspora românească nu este unitară. Pentru a înțelege mai bine, este necesar să ne uităm la diferențe. Există o diferență majoră între ceea ce a fost în perioada comunistă, când era o diaspora de exil, o plecare definitivă, de penalizare a regimului comunist. Acum avem de-a face, în principal, cu o migrație pentru muncă, transformată în timp în comunități de tip diasporic. Simplificând, apare o întrebare: care este diferența între „populația de migranți” și „românii din diaspora”? Sunt aceiași

oameni la care te uiți diferentiat. Când vorbești despre diaspora, te uiți obligatoriu la asociațiile pe care le au, la formele de interacțiune, la ideea de revenire în țară. Acesta este un nivel. După aceea, pentru mine, ca sociolog implicat de multă vreme în tematica migrației și a diasporei, temele merg împreună și trebuie discutate împreună. Important este să pui pe piață informația care poate duce la fundamentare de acțiune, la fundamentare de politici în domeniu. Am accentuat pe ideea că avem un deficit foarte mare de informație. Deși este foarte simplu: dacă vrei să faci politici în domeniul migrației, diasporei, dezvoltării – pentru că toate trei merg împreună – atunci trebuie să ai, ca la medic, informație precisă pentru a pune un diagnostic corect. Și de acolo să te duci către ideea de politici publice. În actualul context, ne luăm

informația din orice formă de cercetare. Spre exemplu, România are 47% dintre tinerii de 16-35 de ani care vor să plece în străinătate. Și vor să plece cu planuri precise. Și atunci, trebuie aflat și bine înțeles ce se întâmplă cu ei.

Fenomenul migrației temporare pentru muncă este o problemă publică care ocupă agenda media și politică din România și ridică întrebări legate de evoluția societății românești. Trebuie explorate tipurile de probleme asociate migrației aduse în prim plan în țările gazdă și în țările de origine, în special în discursul politic și în cel mediatic. Câteva întrebări la care ar trebui să se găsească răspunsuri sunt: Ce tipuri de rețele de relații sociale se creează în câmpul transnațional? Cum se mențin relațiile sociale la distanță? Ce efecte are migrația pentru muncă în țara de origine și în țara gazdă, comparativ? Cum se intersectează și se structurează reciproc planurile local, național, transnațional și global? Cum se organizează și se transformă ideile, practicile, resursele migranților? Cum se discută subiectul migrației în cercetarea umanistă și în științele sociale? Care este rolul țării de origine drept actor transnațional în construcția migrației ca problemă publică? Cum încearcă instituțiile să gverneze diaspora și să o includă în diverse proiecte politice?

Pornind de la aceste întrebări, trebuie avute în vedere poziționările față de migranți care s-au construit în sfera publică și în sfera mediatică din România și din țările-gazdă; mobilitatea transnațională, politicile publice privind migrația, rutele și transferurile migranților; brain gain și brain drain; dificultățile asociate procesului de colectare de date referitoare la diaspora.

ART PRES

Artpres va fi site-ul tau preferat de noutati si articole cu o plaja larga de interes publicitar si documentar

www.artpres.ro

- MEDIA
- MUZICA
- MEDICINA
- TEHNOLOGIE
- COMUNICATE
- TEATRU SI FILM
- ANTREPRENORAT
- CAZURI UMANITARE
- NEWS
- SPORT
- LIFESTYLE
- EDUCATIE
- COREGRAFIE
- PSIHOLOGIE
- EVENIMENTE
- STIRI PRIN GAURA CHEII

Despre copiii aflați în procedurile legale sub riscul de luare în plasament

Av. Valentina Moise, Anglia

Evenimentul **“CultuRo”** – O punte de legătură pentru românii de pretutindeni, desfășurat în Spania, la Madrid, în perioada 5–8 octombrie 2023 a reunit oameni de cultură, festivalul fiind intitulat de carte și arte, pentru românii din diaspora. Prin ingeniozitatea inițiatorului, respectiv a domnului Mircea Florescu, au participat români de pe întreg mapamondul, câteva exemple, însă departe de a ne limita la acestea, Via Transilvanica, inițiată în Statele Unite și chiar comunități din Iordania, Maroc și Liban. Ingeniozitatea a mers până într-acolo încât, pe lângă oameni de carte, teatru, muzica și artă meșteșugărească, festivalul a reunit și profesioniști din mediul universitar și chiar din mediul juridic.

Am avut onoarea să particip și să observ în mod direct nevoia românilor din diaspora de a se conecta la identitatea românească, la valorile culturale, la a dezbate subiecte de actualitate și la nevoia de comunicare în limba maternă în ceea ce privește problemele contemporane stringente.

Până la sesiunea de natură juridică, interacțiunea directă cu românii veniți la eveniment a condus la schimbarea planului inițial de a prezenta o informare generală despre reprezentarea juridică a românilor din diaspora respectiv la reorientarea către o sesiune de **“întrebări și răspunsuri”** legale pentru subiecte ardente, cum ar fi luarea copiilor de către autorități considerând că sunt în situație de risc, contrar opiniei părinților din familiile respective, apoi rezidența și statutul de imigrant în țările **“adoptive”** și obținerea cetățeniei noului stat, pe lângă dezbaterile juridice dacă și în ce condiții este permisă dubla cetățenie în Spania, pe lângă cetățenia română la care românii nu doreau să renunțe.

Cea mai dezbătută problemă, înainte, în timpul și după sesiunea de **“întrebări și răspunsuri”** din cadrul festivalului a fost cea a copiilor îndepărtați din familiile de români emigranți.

Deși problema se întinde pe mai multe jurisdicții, fenomenul **“copiilor smulși din familii de către așa-zisa Protecția Copilului”** fiind semnalat în mai multe țări, legislația fiind mai mult sau mai puțin diferită, sunt totuși câteva aspecte juridice care se pot considera la nivel general. Autoritățile locale din orice țară au obligația să

verifice câteva elemente în familie în materie de protecția copilului. Doar că, românii din diaspora, reuniți la festival, încercau să înțeleagă până unde se întinde autoritatea serviciilor sociale și de ce **“protecția copilului”** pare că a devenit spaima părinților, acolo unde intervenția serviciilor sociale pare mult prea autoritară și nejustificată.

Am încercat pe parcursul intervenției să lămurim unele dintre aceste aspecte legale generale. De menționat, de asemenea, că dezbaterile, cât și materialul de față, nu reprezintă sfat juridic, respectiv fiecare persoană, considerată lezată în drepturile și libertățile sale, trebuie să meargă să ceară ajutor specializat avocaților din domeniu; circumstanțele fiecărui caz sunt unice și doar cu o consultație juridică specializată se poate stabili dacă există temeiul unui caz și ce se poate face legal pentru speța pe care clientul o prezintă avocatului.

Încercând a simplifica problema în vederea înțelegerii acesteia, ar trebui să plecăm de la a stabili ce îi trebuie unui copil sau, mai precis, ce verifică autoritățile locale în momentul în care cazul ajunge în atenția lor. Aceste elemente sunt:

- sănătatea și bunăstarea copilului, aici incluzând prevenirea malnutriției și a îmbolnăvirilor, apoi un nivel de trai care să permită dezvoltarea sa fizică, mentală, spirituală, morală și socială. Părinților le revine responsabilitatea de a asigura cele mai bune condiții de viață necesare creșterii și dezvoltării copiilor; părinții sunt obligați să le asigure copiilor locuință, precum și condițiile necesare pentru creștere, adică un mediu de viață sănătos.

- educație, incluzând activitățile recreative și culturale; părinții au obligația să înscrie copilul la școală și să asigure frecvența cu regularitate de către acesta a cursurilor școlare.

Suspiciunile care determină alertarea autorităților sunt cele legate de posibile cazuri de abuz în familie, neglijare sau rele tratamente asupra copiilor, iar, detaliind, reținem oricare formă de neglijență, exploatare sau abuz, de tortură sau pedeapsă ori tratamente crude, inumane sau degradante (inclusiv munca silnică – exploatarea copilului prin muncă, fie ea activitate economică sau domestică ori în afara familiei)

asupra oricărui copil.

Pentru serviciile sociale, familiile sunt necunoscuți iar lucrătorii din serviciile sociale poartă responsabilitatea siguranței și bunăstării minorilor în cauză.

În România, legea spune că **“Serviciul public de asistență socială va lua toate măsurile necesare pentru depistarea precoce a situațiilor de risc care pot determina separarea copilului de părinții săi, precum și pentru prevenirea comportamentelor abuzive ale părinților și a violenței în familie”**. Legea explică mai departe că: **“orice limitare a exercițiului drepturilor părintești trebuie să fie precedată de acordarea sistematică a serviciilor și prestațiilor prevăzute de lege, cu accent deosebit pe informarea corespunzătoare a părinților, consilierea acestora, terapie sau mediere, acordate în baza unui plan de servicii...”** Iar **“...Planul de servicii poate avea ca finalitate transmiterea către direcția generală de asistență socială și protecția copilului a cererii de instituire a unei măsuri de protecție specială a copilului, numai dacă, după acordarea serviciilor prevăzute de acest plan, se constată că menținerea copilului alături de părinții săi nu este posibilă”**, culminând cu sesizarea instanței judecătorești în situația în care se consideră că sunt întrunite condițiile legale pentru decăderea din drepturile părintești, parțială sau totală. În care situație, părinții vor beneficia de asistență specializată pentru a putea recăpăta acest drept.

În ceea ce privește înțelegerea pe deplin a interesului major al minorului privit din ambele tabere, respectiv familiile îngrijorate și serviciile sociale, obligațiile părinților, drepturile copiilor, rolul serviciilor sociale și procedura înainte de instanța există legislație specifică în fiecare jurisdicție și fiecare caz trebuie tratat funcție de circumstanțele sale.

În România, în situația în care se ajunge la îndepărtarea copilului din familie legislația prevede, de asemenea, următoarele: **“Copilul care a fost separat de ambii părinți sau de unul dintre aceștia printr-o măsură dispusă în condițiile legii are dreptul de a menține relații personale și contacte directe cu ambii părinți, cu excepția**

situației în care acest lucru contravine interesului superior al copilului. Instanța judecătorească, luând în considerare, cu prioritate, interesul superior al copilului, poate limita exercitarea acestui drept, dacă există motive temeinice de natură a periclita dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală sau socială a copilului.” Aceleași prevederi legale se aplică și în Marea Britanie. Părinților li se verifică circumstanțele care au dus la îndepărtarea copiilor din familie și părinții au posibilitatea de a solicita în instanță **“revocarea deciziei judecătorești”** și plasarea copilului înapoi în îngrijirea lor, când acele circumstanțe se pot dovedi că sunt îmbunătățite semnificativ. Adopția reprezintă un ultim resort și, înainte de a fi aprobată prin ordin judecătorec, părinții sunt înștiințați personal de acest demers al autorității locale și au posibilitatea de a se opune în vederea recuperării copilului subiect al procedurilor de adopție.

Din punct de vedere legal, luând ca referință România, abuzul și neglijarea copilului sunt definite ca:

- *“Prin abuz asupra copilului se înțelege orice acțiune voluntară a unei persoane care se află într-o relație de răspundere, încredere sau de autoritate față de acesta, prin care sunt periclitate viața, dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală sau socială, integritatea corporală, sănătatea fizică sau psihică a copilului, și se clasifică drept abuz fizic, emoțional, psihologic, sexual și economic”*

- *“Prin neglijarea copilului se înțelege omisiunea, voluntară sau involuntară, a unei persoane care are responsabilitatea creșterii, îngrijirii sau educării copilului de a lua orice măsură pe care o presupune îndeplinirea acestei responsabilități, care pune în pericol viața, dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală sau socială, integritatea corporală, sănătatea fizică sau psihică a copilului și poate îmbrăca mai multe forme: alimentară, vestimentară, neglijarea igienei, neglijarea medicală, neglijarea educațională, neglijarea emoțională sau părăsirea copilului/abandonul de familie, care reprezintă cea mai gravă formă de neglijare”*

În România, ca și în celelalte state menționate în intervenție, legea prevede că: *“Sunt interzise săvârșirea oricărui act de violență, precum și privarea copilului de drepturile sale de natură să pună în pericol viața, dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală sau socială, integritatea corporală, sănătatea fizică sau psihică a copilului, atât în familie, cât și în instituțiile care asigură protecția, îngrijirea și educarea copiilor, în unități sanitare, unități de învățământ, precum și în orice altă instituție publică sau privată care furnizează servicii sau desfășoară activități cu copii”.*

Iar obligația raportării cazurilor de suspiciune revine oricărei persoane din domeniul profesional (dar sesizările pot fi făcute de oricine, de exemplu prieteni de familie, vecini, trecători etc.), atât în România cât și în Marea Britanie, respectiv, legea română:

“Orice persoană care, prin natura profesiei sau ocupației sale, lucrează direct cu un copil și are suspiciuni în legătură cu existența unei situații de abuz sau de neglijare a acestuia este obligată să sesizeze serviciul public de asistență socială sau direcția generală de asistență socială

și protecția copilului în a cărei rază teritorială a fost identificat cazul respectiv. ”

În orice țară în care familiile de români se confruntă cu intervenția serviciilor sociale pe motive de *“copil în situație de risc”*, cea mai bună abordare este cooperarea cu toți profesioniștii implicați pentru a demonta orice suspiciune referitoare la *“riscul”* pe care îl prezintă familia pentru minor și contactarea unor cabinete de avocatură specializate în această materie. Necooperarea va avea rezultate dintre cele mai nefavorabile cu putință, până la îndepărtarea copilului în regim de urgență, cu ajutorul poliției, și va avea un rol negativ în procedurile în instanță.

Aminteam în intervenție câteva cazuri celebre în Marea Britanie care au condus la schimbarea prin intensificarea controalelor și mărirea autorității serviciilor locale.

Câteva dintre aceste celebre cazuri sunt:

Cazul lui Peter Connelly. Cazul a provocat șoc și îngrijorare în rândul publicului și în Parlament, în parte din cauza magnitudinii rănilor lui Peter și în parte pentru că Peter locuise în cartierul Haringey din Londra, nordul Londrei, sub aceleași autorități pentru protecția copilului care au eșuat cu șapte ani în urmă în cazul asasinării Victoriei Climbié, caz investigat printr-o anchetă publică care a avut ca rezultat instituirea unor măsuri în vederea prevenirii unor cazuri similare.

Link: https://en.wikipedia.org/wiki/Killing_of_Peter_Connelly#:~:text=The%20case%20caused%20shock%20and,murder%20of%20Victoria%20Climbi%C3%A9%20which

Alte cazuri similare:

- Uciderea Nubiei, link: Murder of Nubia Barahona
- Uciderea lui Nixzmariei, link: Murder of Nixzmary Brown
- Uciderea Anjelicai, link: Murder of Anjelica Castillo
- Uciderea lui Daniel, link: Murder of Daniel Pelka
- Uciderea lui Bobby, link: Murder of Bobby Aikiä
- Moartea Lisei, link: Death of Lisa Steinberg

Cazul lui Arthur Labinjo-Hughes: leziunile au sugerat tratament *‘echivalent cu tortura’*. Rămân întrebări cu privire la modul în care nu s-a putut detecta abuzul extrem cauzat de mama vitregă și tată; link:

<https://www.theguardian.com/society/2021/dec/02/arthur-labinjo-hughes-lockdown-played-part-in-childrens-violent-death>

“Publicul a fost

traumatizat, la fel de mult ca noi, ascultând tot ce s-a întâmplat cu Arthur, și simțim că măsurile luate nu au fost corespunzătoare”, a spus Bernie Dixon, vara lui Arthur. *“Ei trebuie să reformeze întregul serviciu [protecția copilului]”*

Dixon a spus că familia a fost frustrată în ultimul an de rapoartele din mass-media despre alți copii care au murit ca urmare a abuzului sau neglijenței, cum ar fi Star Hobson, Kyrell Matthews și Logan Mwangi”. Dixon vrea să vadă introducerea vizitelor neanunțate în cazurile care sunt implicați copii sub 10 ani, după ce a fost dezvăluit că mama vitregă a lui Arthur Teching, Emma Tustin, l-a învățat ce să spună înainte de o vizită planificată a serviciilor sociale din Solihull cu două luni înainte de moartea sa în iunie 2020. Familia a militat, de asemenea, pentru ca asistenții sociali să primească camere de luat vederi pentru a înregistra vizite, ceea ce directorul executiv al consiliului Solihull, Nick Page, a susținut, de asemenea. Link: <https://www.theguardian.com/society/2022/dec/26/family-arthur-labinjo-hughes--reform-social-services-child-protection-abuse>

Legislație de referință:

- 1.Family Law Act 1996;
- 2.Children Act 1989;
- 3.Legea nr 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului;
- 4.Legea nr 287/2009 Codul Civil – Familia.

RESTAURANTE JONASI II

655 02 71 04

ACEPTAMOS: Ticket Restaurant

HORARIO: 06:00 - 19:00 H.

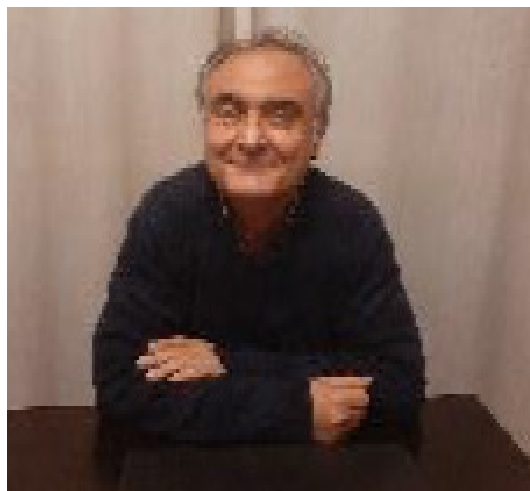
**DESAYUNOS
BOGADILLOS
COMIDAS
MENÚ DEL DIA
RACIONES**

**COMIDA DE EMPRESA
CUMPLEAÑOS
HACEMOS TODO TIPO DE EVENTOS**

C. de RUMANIA, 5, 28802 Alcalá de Henares

LA BASE REGULADORA

El sistema público de pensiones es contributivo. La cuantía de la pensión, de la incapacidad permanente o de la incapacidad temporal, vendrá referenciada por la base reguladora. Si hemos cotizado correctamente todos nuestros complementos salariales, nuestra base reguladora será mayor, y por ende, también se incrementa nuestra pensión o en su caso la cantidad que se perciba en caso de incapacidad temporal o permanente.

Debemos exigir que la empresa cotice adecuadamente por nuestro salario. La adecuada cotización de nuestros salarios redundará positivamente en el sistema público, pero, además, te beneficiará. Las cotizaciones a la seguridad social, son ciertamente, sueldo en diferido.

Francisco Almansa Nieto
Secretaría de Acción Sindical

LA BASE REGULADORA: DEFINICIÓN Y CÁLCULO

 Qu  es la base reguladora?

La base reguladora es una cifra, un

INFORME DE BASES DE COTIZACIÓN			
Datos identificativos		Período Informe	
Apellidos y Nombre	N� Reg. Social	Doc. Identificativa	01/01/2023 - 12/31/2023
Bases de cotización			
Período	�mbito	Empresa (R�n de Social)	Basa m�. C�n.
01/01/2023	AUTONOMÍA		800,40
01/01/2023	AUTONOMÍA		800,40

baremo, que sirve para calcular una pensión de incapacidad permanente o de jubilación. Pero el cálculo de la base reguladora también es válido para conocer, por ejemplo, lo que se va a percibir si se trata de una incapacidad temporal o de un despido.

Ahora bien, la base reguladora se determina en función de las bases de cotización del beneficiario durante un determinado periodo de tiempo y la cuantía de la pensión consistirá en un porcentaje de esta base reguladora.

 Qu  son las bases de cotización?

El concepto de base de cotización viene recogido en el artículo 147 de la Ley General de la Seguridad Social y a grandes rasgos, se puede definir como la remuneración mensual bruta de un trabajador, ya sea por cuenta propia o ajena. Sobre esta cantidad mensual se calculan las cuotas correspondientes que cada trabajador debe aportar a la Seguridad Social para poder beneficiarse de sus servicios. Actualmente las empresas deben aportar el **24,10%** y los trabajadores el **4,80%** de esa cantidad mensual.

 Por qué es importante conocer el concepto de base de cotización? Por algo muy simple: el cálculo de la base reguladora tiene su origen en las bases de cotización

del trabajador y la relación es directa. Dado que la base reguladora es una media de determinadas bases de cotización, **cuanto mayor hayan sido estas bases de cotización, mayor será la base reguladora y MAYOR SERÁ LA PRESTACIÓN A PERCIBIR.**

El cálculo de la base reguladora dependerá de la contingencia para la que está siendo calculada. Las normas son diferentes para el caso de una pensión de jubilación que para una pensión de incapacidad o una prestación por desempleo.

Cálculo de la Base Reguladora para la jubilación: 2023

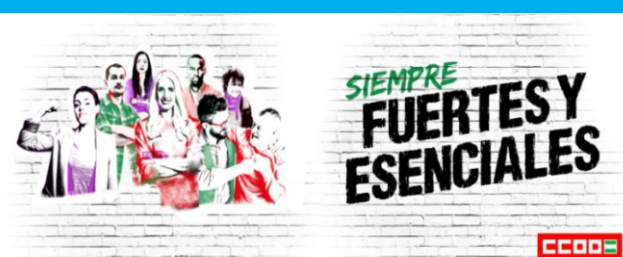
Paso 1. Bases de cotización.

Para calcular lo que ingresar  la Seguridad Social en su cuenta a un jubilado, en primer lugar, se deben conocer las bases de cotización. Las bases de cotización a través del **Import@ss**, el portal de la Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS). También se puede pedir el informe de cotización para que te lo envíen por correo postal.

Paso 2. Saber el periodo de referencia.

El periodo de referencia representa los años que se tienen en cuenta para calcular la base reguladora a partir de las bases

Parteneri sociali al publicației "Români in Andalucía"

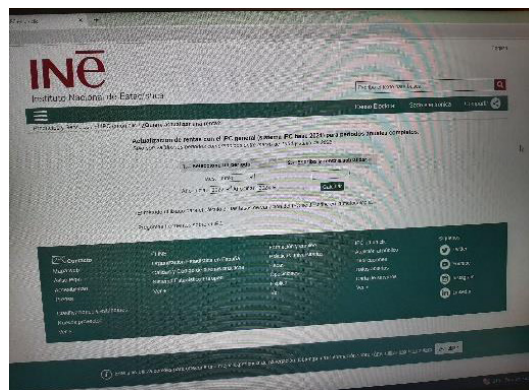

Sindicatul Național "Forța Legii" - Sindicatul de partea Ta!

de cotización. En **2023**, el período que se toma es de **25 años (300 meses)**, hacia atrás desde la fecha del hecho causante. Este hecho causante es, bien el cese en el trabajo, o bien el momento en el que se acude a solicitar la jubilación (si han pasado más de tres meses a la hora de hacer la gestión),

Paso 3. Actualizar bases de cotización con el IPC

Antes de sumarlas, se deben actualizar algunas de las bases de cotización con el IPC. Hay que actualizar las bases de cotización desde el mes **25 y siguientes**, que se tienen en cuenta, **hacia atrás en el tiempo**. Dicho de otro modo, **no se actualizan los 24 meses anteriores a la jubilación**. Esta operación se realiza fácilmente con la herramienta de **“actualización de rentas”** del INE.

Paso 4. Sumar todas las bases.

Teniendo en cuenta que **25 años** son, como hemos dicho, **300 meses**, ahora se han de sumar las bases de cotización de cada uno de esos meses (ya actualizados con el IPC, **excepto los 24 meses anteriores a la jubilación**).

Paso 5. Calcular la Base Reguladora.

El resultado de esa suma, que será una cifra bastante elevada, **se divide en 2023 entre 350**. La cantidad resultante será base reguladora para la jubilación.

Ahora bien, para cobrar el **100%** de la base reguladora, **en 2023 se necesitan 36 años y 6 meses**. **A partir de 2027 serán necesarios 37 años**. Con **15 años** cotizados se tiene al menos el **50%** de la base reguladora.

¿Cómo se calcula la Base Reguladora en caso de ERTE?

Si una empresa, ha visto aprobado un ERTE (**Expediente de Regulación Temporal de Empleo**), la mensualidad por desempleo de los trabajadores será del **70%** de su base reguladora. Pero teniendo en cuenta la cotización a la Seguridad Social durante los **180 días** anteriores al despido, sin que computen las cotizaciones por horas extraordinarias. A partir del día **181**, se cobraría el **60%** de la base reguladora.

¿Cuál es el procedimiento para calcular la base reguladora? Es fácil: Las cotizaciones de los últimos **seis meses**, las sumamos y a continuación la dividimos **por 6**. A este resultado se le aplicará el porcentaje (**70% los primeros 180 días y el 60% a partir del día 181**). Si queremos hallar la base diaria, sumamos las cotizaciones de los últimos **180 días y lo dividimos entre 180**.

Bien es sabido que para cobrar el desempleo es necesario haber cotizado al menos **360 días**, a excepción de los ERTE,S por fuerza mayor, como ocurrió en los ERTE,S COVID, donde los trabajadores cobraron durante todo el período el **70% de la base reguladora y además no consumieron “paro” y tampoco tuvieron carencia alguna para cobrar la prestación por desempleo**.

Calcular la base reguladora en una incapacidad temporal.

Con carácter general, para calcular la base reguladora de cara a una prestación de incapacidad temporal, el proceso se basa en: **dividir el importe de la base de cotización del mes anterior** al de la fecha de inicio de la baja entre el número de días que se articula el salario, esto es, **se divide entre 30 si el salario es mensual**, algo que ocurre en casi todos los casos. En el caso de que **el salario fuera diario**, se divide entre **30,31,28 o 29** según el caso.

Con carácter general, si el convenio colectivo no lo mejora, **los tres primeros días no se cobra cantidad alguna**, a partir del día **4**, se cobra el **60%** de la base reguladora y a partir del día **21**, el **75%** de la citada base reguladora.

Accidente de trabajo o enfermedad profesional:

Suponiendo que la incapacidad temporal derive de un accidente de trabajo o de una enfermedad profesional, para obtener la base reguladora se sumarán estos dos valores:

1. Base de cotización por contingencias profesionales del mes precedente (sin contar las horas extraordinarias), dividida por el número de días que corresponde a dicha cotización (por **30** si el sueldo es mensual)

2. La cotización por horas extraordinarias del año natural anterior dividida por 365 días.

En este caso se cobra a partir del día siguiente el **75% de la base reguladora**. Si el Convenio Colectivo lo mejora, ¡mejor que mejor!

Baja por Coronavirus (todavía hay bajas por coronavirus)

Si la baja es debido a contagio o aislamiento por COVID-19, se considera que la incapacidad temporal es similar a un accidente de trabajo, porque se puede calcular la base reguladora conforme al punto anterior.

Tras ello, se ha de aplicar un **75%** a ese resultado para obtener la cantidad que corresponde mientras se está de baja médica, al estar ante una contingencia considerada profesional, aunque en realidad sea común. Este importe será el que se cobrará hasta la curación y reincorporación al trabajo.

Base reguladora en trabajadores pluriempleados

Si se compatibilizan diferentes trabajos, la base reguladora se calculará computando todas las bases de cotización registradas en las distintas empresas en las que trabaja. Sin olvidar el tope máximo vigente a efectos de cotización, **4.495 euros al mes en 2023**,

Personal investigador en formación o trabajadores con contrato de formación.

Para los empleados con contrato de formación y aprendizaje, la base reguladora de una incapacidad temporal será la base mínima de cotización del Régimen General, con la subida del SMI, se cifra en **1.260 € mensuales**.

Mientras tanto, para el personal investigador en formación será la base mínima del grupo 1 de cotización al mismo régimen: **1.759,50 € mensuales**.

Continúa en el próximo número

1er sindicato de Andalucía
#PrimerSindicatoDeAndalucia

„Aventurile Dragomirei. Povestiri tradiționale și universale reinterpretate”

După „Caietul Dragomirei” – un material auxiliar alternativ pentru învățarea limbii române, „Aventurile Dragomirei” reprezintă un demers de suflet cu dublă valență: literară și didactică dar și o formă de rezistență și o provocare la asumarea, păstrarea și transmiterea valorilor autentice românești.

Din punct de vedere literar, știm că orice țară din lume își are legendele și basmele sale, transmise fie prin viu grai, fie învățate la școală. Multe dintre acestea stau la baza formării umane și culturale a generațiilor viitoare, astfel că rolul și ponderea lor în educația tradițională a fiecărei țări este vital.

Limbajul în care sunt scrise povestirile și basmele din acest proiect reînvie limba română vorbită cu arhaismele și regionalismele sale, putând fi considerată chiar un limbaj alternativ al unei realități care de multe ori mai există doar în imaginar.

Copilul cel isteț

Multe pot fericii viața omului dar nimic precum casa rânduită și ochi de familie.

Căci și supărarea ca piciorul de ac se face mică și bucuria mai cu rost și înaltă auzului parcă vorbește.

Dar nu-s toate cum să fim netulburați și, firea traiului, uneori năpasta zdruncină și inimile cele mai bune.

Așa i se întâmplă și unuia căruia nu destul îi era că rămăsese fără de soție, nici de la ea moștenitori nu avea.

Singurătatea, ca haina udă, greu i se părea de mînuit și, nu o dată, îi trecu prin cap să își găsească mulțumirea însurându-se iar.

Dar dragă îi fusese muierea lui și mulți anii în care numai împreună de toate văzură și pe toate le împliniră muncind.

Și hotărât să cinstească ce avusese la casă, se gândi că mai de folos i-ar fi venit un copil lângă care bătrânețea să n-o simtă ca pelinul.

În zadar însă și zilele de pierdu și oboseala statului pe drum: nu găsi niciun suflet pe potriva iubirii ce-ar fi dat.

Nimic nu pune omul la simbrie mai ceva ca disperarea și bietul suflet hotărât să ia acasă prima vietate care îi va face răscruce.

Și tocmai unde se termina cetatea și se duceau drumurile ca pletele, dădu peste un șarpe. Și cum gândul dintâi, așa și învoiala!

Îi propuse acestuia să îi fie copil și să îl poarte, tot cercuri, pe umeri și împrejurul gâtului. Mulți ani așa trecu viața celor doi și se învăță șarpele cu traiul cel bun și necuvenit. Căci toată munca doar cel ce îi făcea de

tată împlinea iar el, odihna mâncarea pe grumazul omului.

Cum nimeni nu-i iertat, nici bărbatul nu dădea înapoi din ani și tot mai împotmolite îi erau forțele și vrerea.

Și crezând că recunoștință ar fi meritat după truda de-al crește, îl rugă pe șarpe să îi dea odihna înapoi și să mai vadă și singur cum e praful drumurilor.

Trântoră la faptă și nerecunoscătoare la inimă se dovedi lighioana și cu neputință îi fu omului să îl dezvețe de nărav.

Nici cu vorba frumoasă și nici prin judecăți nu găsi cale să se scape de pacostea din cârcă. Până într-o zi, că toate relele lumii au ceasul lor și judecata, dădu peste o ceată de copii ce, să vezi mândrie pe dânșii, tocmai de-a împărații se jucau și de-a sfatul către cei cu pricini fără împăcare.

Și cum puține îi rămăseseră să încerce, bătrânul își deșertă oful și povestea, din ziua cea de cunoscut pe șarpe și până-n ziua de erau.

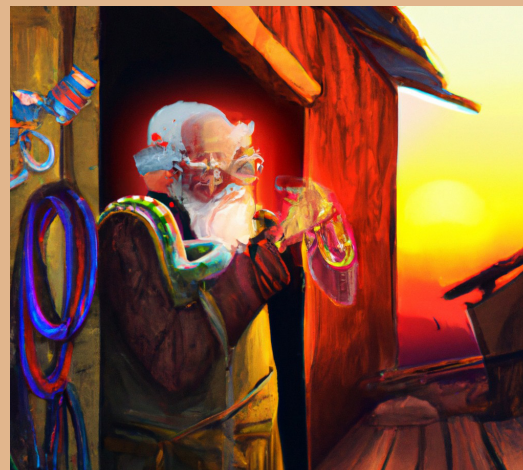
Copilul copil dar, dacă tot făcea de împărat, nu în haine sau în vârstă îi stăteau semeția și dreptatea!

Ascultă și înțelese pe dată vicleșugul șarpelui. Iar la vicleșug tot arma vicleșugului îi e nănașa.

Îl păcăli pe șarpe să coboare că deh, așa-i închinăciunea în fața cui vrei să-ți faci dreptate! Nu te îți mai sus decât capul cu coroană!

Și, nici una nici șapte-nouă, trimise pe ceilalți copii să îl omoare cu bătele și să-l scape pe bietul om de așa fiu nelegiuit!

Laura Cătălina Dragomir
Ilustrații: Nona Oprixor
(Deep Dream Generator)

www.dvlogistica.com

643 063 263

COLETE LA DOMICILIU

FĂRĂ TAXE SUPLIMENTARE

SPANIA - ROMÂNIA

ȘI RETUR

SAT

COMUNĂ

ORAȘ

Tel. Spania

(0034) 643 063 263

(0034) 642 882 812

(0034) 642 882 805

infodvlogistica@gmail.com

facebook.com/dvlogistica

www.dvlogistica.com

Tel. România

(004) 0770 691 632

(004) 0778 354 838